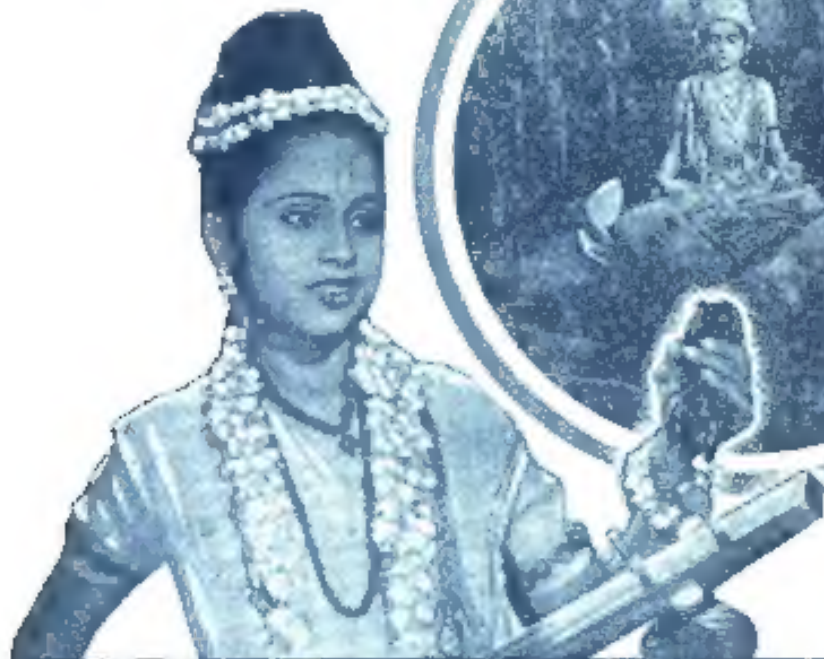

கொலம்பியா
ரீகார்டுகளில் கேளுங்கள்

ஸ்ரீ முருகன்
ஜாபிடார்ஸ்
டாக்கி பாட்டுகள்

U.R.ஜிவரத்தினம்

GE. 6342
ஸ்ரீ முருகா
வாச மலர்

GE. 6343
கோலம் கண்துளிர
வேல் முருகன்

GE. 6344
பராசக்தி
தீப்பிடித்த

GE. 6345
வீரர்கள்
ஆனந்தம் (என் மகன்)

G.M.A.O.

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ். 2.

மேற்கண்ட ரீகார்டுகள் எங்கனிடரும் கிடைக்கும்:

மேஸர்ஸ். குப்தா கார்ப்பொரேஷன்

தயார் பெட்டி நெ. 35, 17-ஆ/428, அருணாசல ஆச்சாரி தெரு, கோவை

சிறுமிகளுக்கும்
பெற்றோர்களுக்கும்!

சிறுமிகளுக்கு—உங்க உங்கடையும் அழகான போம்பாய்
தரங்குறேது. அதைப் பார்த்தால் திசை குழந்தைதான்
போனதென இரங்குறேது. ஓ! உங்க கைகளைப்பா! அவை
களை நீப்பாய் போம்பாய் கத்தப்படுத்த வேண்டும். இது
வும் உங்க விளையாட்டில் ஒரு பாகத்தான். ஏனென்றும்,
திசையன், சிசை, சிசை குழந்தைதான் தூக்கிரைதான்
கொடுப்பதற் கெனா கத்துக்கொளையும் கொஞ்சமும்
கூறுக்கின்றாயும் கத்தறாக கத்துக் கொள்வதற்கு
ஒக்கியெனென்று பெரியவர்களுக்குத் தெரியும். நீப்பாய்
கத்தல்செய்து இருக்கிறாயும், தூக்கியும் போகும்.
ஒருபொழுதும் மறக்காதே. அல்லாது நீ செய்வத உன்
தாய்க்கு மிகவும் ஆதரம் அளிக்கும். ஆகையால்
விளையாட்டை நீப்பாயைக் கத்தல் செய்வதோடு கூட,
எப்பாட்க்கு ஒருகூட கத்தல்செய்ய மறக்காதே.
“நான் என் நீப்பாய் போம்பாய் உபயோகிக்கிறேன்?”

என்ற கேள்விக்கு உங்களுக்கு தோன்றும் பதில் Dept.
B112 P.O. Box 156, Bombay, என்ற விவரத்திற்கு
அனுதப்பும். உங்கத விடைக்கு மாதமோரு முறை ஒரு
பக்க அளிக்கப்படும்.

லைப்பாய் ஒரு நல்ல சோப்பைக்
கொடுக்கும் சிறந்தது. அது ஒரு நல்ல பழக்கம்

பெற்றோர்களை! உங்க
குழந்தைகள் விட்டுமோ, பம்
விட்டபின்னமோ, தெருக்கவி
மோ, எந்த விதமாகுமும்,
விஷத்தினால் கொல்லு
கும் அபாயத்திற்குள்ளாவதற்கு
என்ற உங்களுக்குத் தெரியும்.
குறைந்தது 37 வித தோஷங்க
க்கு அங்குக்கும் தவிர்த்தல்
காரணம் என்ற டாக்டர்
கொண்டிருக்கிறார். அங்கு
அவ்வளவுமே ஒக்கி மிகவும்
கொடியானதும், கொடியான கதி
என்கொண்டிருக்க நீப்பாயினு
தம்முடும், ஒழுக்கமும் கத்தல்
செய்வதற்கும்.

ரீட்ர கேஸைத்திட்டான ஜீவ சக்தி வாய்ந்த ஓர் ஆகாரம். இது சிறைச ஆரோக்கியமாக வைத்து, வலுக்கை விடுவதைத் தடுத்து, மலிர் உறிவதை நிறுத்தி, பரம்பத்தில் ஏற்படும் தகையையும் அதனுே நிறுத்தி விடுகிறது.

ரீட்ர கேஸைத்திடு அது இப்பக்கையான சத்துவத்தை மீண்டும் அளித்து, கேஸைத் திக்குப் பவளித்து வளர்ச்சி வளிக்க வல்ல போருக்கிள மலிர்க்காகக் களவிக் கற்றுக் கேஸையும் வகையில் ஆக்கலாகிக் குபத்தில் சரிசு செய்து கேச வளர்ச்சியை விருத்தி செய்கிறது.

ரீட்ர ஆரோக்கியமான கேசவளர்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாக உள்ள ஏக்காவதையும்க் திருத்தி விடுகிறது, ஆரீசக் கணக்கான வர்க்கம் ரீட்ர உபயோகித்து அபர தக்கவ வடைத்துக்கவக. இத்தே ரீட்ர உபயோகி யுக்கம். இத்தியாகக் க வங்கும் கிடைக்கும்.

ஒரு பாட்டில் கிலை அனு 15/-

RITA
HAIR TONIC

அழகிய கேசத்தை வளர்க்கிறது

கடை களுக்கும் மார்க்கெட்டு -
க்கும் அதி விவரவில் போய்
லா வீட்டில் ஒரு ஹின்ட்
ளளவின் னைத்துக் கொள்
ளுங்கள்.

HIND India's Own

தயாரிப்பாளர்: ஹின்ட் னைவின்ஸ் லிட்.,
சென்னை இராஜநாகரிக்கு (கதேச வளமந்தானங்கள் ந. ல். மட.)
மோம்சுலுங்குடன் அ. லக்ஸ் டிஜிடி க்கோ., பாலக்கரை, திருச்சி
NO. 28-744 போக்கு: 11, பரமடமே, சென்னை.

வெறுநாடகம்

சீபிடி
பக்கம் 3

என்ன சேதி?	...	7
என்ன செய்ய முடியும்?	சான்றிதிரி	9
மத்திராயோசனை முடிவு	...	11
மோசையின் இனவாதம்	கயிதி	14
மத்திராயைப் தெருக்கடி	...	21
தமிழ் தவறக்கூ!	...	26
தவறாவிடக் கூடாது (படங்கள்)	கே. நடராஜன்	26
சாணம் சாமி, சூயம்பா	சின்ன அண்ணாமலை	31
பாப்பா மணி	குமாரி	35
சாமன் மனைவியாக்கும் தான்!	டி. கே. சி.	36
இரு தலைப்பர்கள்	சுதர்சன்	39
காமகேசரியம்	...	42
என் நேரக்கி	பி. வி. சாமநேருண்ணன்	43

“கந்தி”-யின் வேலியாண்டு கௌரவத்தின் உண்மையான வெளிப்பாட்டாக, சம்பவங்களும் எதிர்ப்பும்

[illegible]

கலிக

[illegible]

மகாத்மாவின் உயிர்த்திருவிழா அத்தனைவரையும் ஓரே அழகத்தில் கவரிகொண்டிருந்தது. இந்த விழா அப்போது நடந்தது. வெளியே இருந்தவர்கள் உயிர்த்திருவிழா.

யோசனாத்துக்குத் தத்திவொந்தத்துத் திடையே உய்ய
பெரிய பானத்தையர் மேற்படி பானத்தின் பத்திரிக்
கொத்தல் தவிர்த்து நடத்து வரும் கட்டுவியாயும் படத்தின்
பாத்திரங்கள், அவருடைய பாத்திரங்கள் அவருடைய வாக்கியத் திவ்வானதையும் கவனிக்கவாம்.
வாய்க்கவாய்க் தவிர்த்தித் திவ்வானதையர் கொத்தவாய்க் தவிர்த்து மேலே உய்ய பானத்தையர் வாய்க்
கட்டிக் கொத்துவாய்க் தவிர்த்தித் திவ்வானதையும் ஓர்வாய்க் பானத்தின் பத்திரிக் கட்டுவியாயும் படத்தின்

பெயர் : கே. நடராஜன் எம். ஏ.

★ சிவரிமா நட்சத்திரங்கள் விரும்பும் அழகுபலிகளாகும் லக்ஸ் ! ★

LTS. 154-111-66 TM

LEVER BROTHERS (INDIA) LIMITED

என்ன சேதி?

முக்கிய விஷயம்

இனி உற்பத்தி விஷயத்திலே சென்னை சர்க்கார் அரசமந்திரிகளாக இருந்த போதிலும், சம்மூகாடைய இடைக்கால சர்க்காராகவுற கைகொடுப்பாக இருந்து வருவது பாராட்டத் தக்க விஷயம்.

சென்ற வாரம் மத்திய சட்ட சபையில் உட்காந்த விவாதத்தின்போது தொழில் மந்திரி ராஜாஜி இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களைத் தெரிவித்தார். ஒன்று, இதுவரை இந்திய மில்கன் 60 சதவீதம் சேலம்மேயும் வேங்கடமேயும் உற்பத்தி செய்து வந்தன; இனிமேல் தனியாக 75 சதவீதம் சேலம்மேயும் வேங்கடமேயும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற ஜபானி கண்டிரோவ் போன்ற தனியார் உத்தாவிட்டிருக்கிறார் என்பது. ராஜாஜி தெரிவித்த மற்றொரு விஷயத்தான் சொம்ப சொம்ப முக்கியமானது. இந்தியாவிலேயே மாதம் ஒன்றுக்கு 40,000 கிலோகிராம் உற்பத்தி செய்யத்தக்க மூலையில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பமாகப் போகிறதாம்.

இந்த இரண்டும் தனிப் பஞ்சுத்தாள் தலிக்கும் சம்மூகாடைய இந்திய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

தப்பு இல்லை!

இந்தோ ஜெனில் உள்ள விவட்ட-வம் குடியான தன்னாடைய உயிருக்காகப் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திடம் போராடிக் கொண்டு வருகிறது.

இந்தச் சமயத்திலே ஒரு சமயான செய்தி விடைத்திருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷம் காலத்திற்குள் பிரிட்டன் வரை 2 கோடி பவுன் பெறுமானமுள்ள புத்தகத் தரகாடக் கலைப் பிரான்ஸுக்குச் சப்ளை செய்திருக்கிறதாம். பிரான்ஸ் அந்த ஆயத்தகலை வைத்துக் கொண்டுதான் இந்தோ ஜே

மக்களின் உதவியைப் பறிக்கும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறதாம்!

பேஷ், ஒரு ஏகாதிபத்தியத்தாக்கு மற் றொரு ஏகாதிபத்தியம் இந்த உதவியாகவுற செய்ய வேண்டாமா?

ஆனால், பிரிட்டிஷ் வாரர்கள் இதற்குச் சம்பளக் கட்டு கட்டுகிறார்கள். "எங்கள் வன்ன செய்கோம்? ஆகிலோ-பிரெஞ்சு ஒப்பந்தத்துக் கிணங்க எங்கள் பிரான்ஸுக்கு ஆயத்தகலை சப்ளை செய்தோம். அவர்கள் அதை இந்தோ ஜெனில் உபயோகித்தால் அதற்கு எங்களைப் பொறுப்பு?" என்று சொன்னார்கள்.

சீவாயமான பேச்சு! பாவம், பிரிட்டன் வன்ன செய்யும்? உடன்படிக்கை அல்லவா குறக்கே கத்திறது! என்ன மேற்படி உடன்படிக்கைக் கிணங்க, இந்தோ - ஜெனில் போராடுகிறவர்க்குக் கொஞ்சம் பிரிட்டிஷ் தருப்புகளையும் அனுப்ப வேண்டுமென்ற பிரான்ஸ் கேட்டாலும், பிரிட்டன் அனுப்பலாம்!

புன்றரை வார்த்தை அதிகம்

இந்தியாவிலே வருப்பு வாதம் ஏன் வளவு வேகமான நிலைமக்கு வந்திருக்கிறது என்பதற்குச் சென்ற வாரம் மத்திய சட்ட சபையில் உட்காந்த ஒரு விவாதத்தி லிருந்து வேறுகத் தெரிந்தகொள்ளலாம்.

வேலை முறைக்கட்டுப்போன இரண்டு மத்திய சட்டசபை அக்கத்தினர்கள் அங்கு இந்திய ரேடியோ ஒலி பார்ப்பி வரும் நிலை தந்தாணிப் பேச்சுக்களிலே உருது வார்த்தைகள் வந்தன இருக்கின்றன? நிலிதி வார்த்தைகள் வந்தன இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தார்கள். நிலிதி வார்த்தைகள் 512ம் உருது வார்த்தைகள் 481ம் இருந்தன. உடனே மத்திய சட்ட சபைக்கு ஒடிவந்து, "ஐயய்யா! 31 நிலிதி வார்த்தைகள் அதிகமாக அல்லவா இருக்கின்றன!

ஆபத்தா, ஆபத்தா, பெரும் ஆபத்தா!"
என்று னனி உருதுயிலையே முக்காய்மணி
ரோம் பேசினார் அந்த வீடு அங்கத்தினர்.

நின்று அங்கத்தினரோ, "இது என்ன
அபாயம்! உருதுயை 8 ரோடி பேர்
தானே பேசுகிறார்கள்? நின்றுயை 92
ரோடி மக்கள் அங்கு பேசுகிறார்கள்?
அப்படி விருக்குப்போது கூறிய நின்று
வாந்ததைனை அங்கு உபயோகிக்க
வேண்டும்?" என்று முக்காய்மணி ரோம்
அங்குமையான தனி நின்றுயில் பேசினார்.

சந்தாப் பட்டில் அந்த இரண்டு பேருக்
கும் சங்க பதில் அளித்தார். "இங்கு
இரண்டு பேரும் பேசும் பாண்டிய யாருக்கும்
புரியாது. எங்கோரும் புரியத்தக்க பாண்டிய
யில் பேசவேண்டும் என்ற கொள்கையைத்
தான் ரோடியோ இவரோ பின்பற்றி வரு
கிறது. ரோடியோ இவரோ பாண்டிய மக்களுக்
காக ஏற்படுத்தப் பட்டதாகும். இங்கிலா
யினரிடமிருந்து விவாதம் செய்வதற்காக
அதை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்."

யாருக்கு எச்சரிக்கை?

அமெரிக்கா ஐரோப்பா ப்ருமன், இரு
தாற்போலிருந்த திரைகொண்ட குடியா
யேயே பாப்ப்விருக்கிறார். குடியா ஏதா

யது ஒரு தேசத்தை ஆக்கியிருந்த
தொடக்கிலும், அமெரிக்கா அதைப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தாது என்று அவர்
எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்.

ஐரோப்பா ப்ருமன் குடியாமைப்
பார்த்த ஏதற்காக இப்படிச் சொல்ல
வேண்டுமோ தெரியவில்லை. குடியா
இப்போது எந்த சாட்சியும் கூறப்பற்றி
விருப்பதாகவோ, இனிமேல் கூறப்பற்றப்
போகதாகவோ தெரியவில்லை. ப்ருமன்
கொஞ்சம் பின்புறே திரும்பி, இந்த
எச்சரிக்கையை அமெரிக்காவுக்கே செய்
திருந்தால் என்று விருக்கும். அமெரிக்கா,
யுத்தத்திற்குப் பிறகு மற்ற நாடுகளுக்குச்
சொந்தமான கோரிடா உதவதற்காகவும்
முக்கிய நிகழ்ச்சியும் அமெரிக்காநான் கூறப்
பற்றி அங்கே பிரமாதமான சான்று
முன்நிப்புகள் செய்து வருகிறது. அது
மாத்திரம் அங்கு. இன்று சிலநிலை
மத்திய சித்கு நாடுகளிலும் அமெரிக்கா
யின் தருப்புகளும் செய்காக்கும்நான்
அவ்வாறு விருக்கின்றன. அவை பெயரளவில்
தான் சந்திரா நாடுகளை பொழிய மற்ற
தப்படி பிரிட்டிஷ்-அமெரிக்கா கொதிப்பதி
யுத்தக் குட்டிட அடிமை நாடுகளை
யாரும் சிலநிலை அங்கு விருக்குப்போது
எச்சரிக்கை யாருக்கு அகலியம்?

1946-1947

உண்மையான நல்ல பட்டை உருவங்கள்.

உண்மையான நல்ல பட்டை ஏன்
படி உணர்ச்சிக்கு இருக்கும் என்
பதை சிறிய ஆடம்பரமும் மனோ
காஜமாய் மைசூர் சிக்க அணிவ
தன்மையும் தெரிந்த கொள்கை
மாம். அது சந்திரா பட்டைக்
கொண்ட அதிகாரம் உருவக்கும்.

மைசூர்
சிக்க

மைசூர்
செய்தகொண்ட
தயாரிப்பு

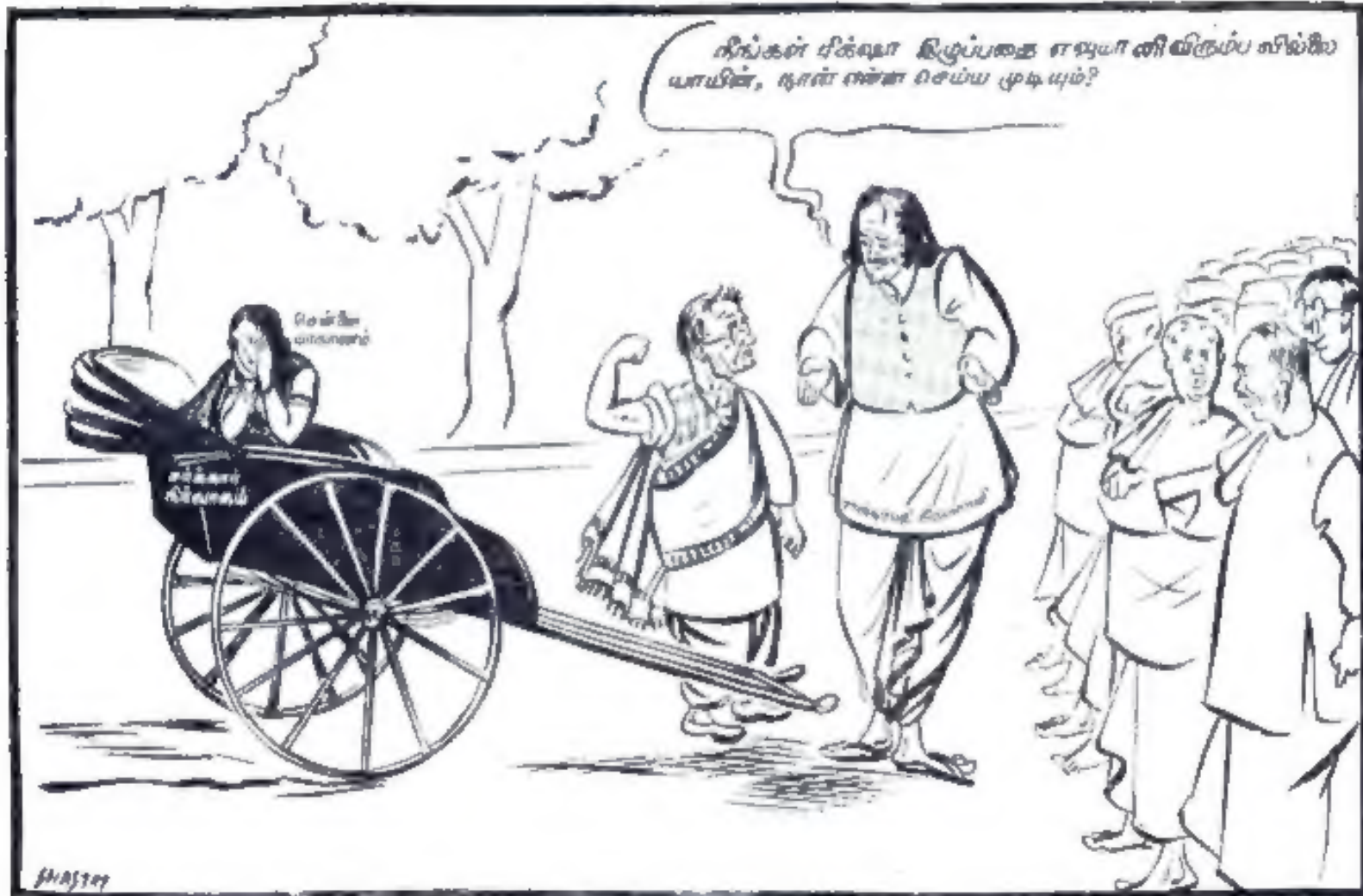
MSK-1076

1946-1947

என்ன செய்ய முடியும்?

நிங்கள் பித்தா இழுப்பதை எவ்வாறு விளக்கும் வில்லை
யாயின், நான் என்ன செய்ய முடியும்?

வெள்ளகால் முதலியார்

தமிழ்ப் பாண்டி
அனேகருக்கு நீண்ட
ஆயுட்க் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்ல இடம் இருக்கிறது. மகா மகேச பாந்தராய எ.. வே. சாமீநாதய்யர் அவர்கள் சதா தமிழுக்கு உதவித்த காரணமாகத் தொண்டாறு வயசு வாழ்ந்திருந்தார். அநேகரால் சால் சாமிப் பெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரும் தொண்டாறு வயசு வாழ்ந்திருந்து சென்ற சனிக்கிழமை 12-10-44 அன்று இவ் பதம் அடைந்தார்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் திருக்குறளில் வட்டத்திலுள்ள வெள்ளகால் என்ற கிராமத்தில் ஸ்ரீ முதலியார் பிறந்து வளர்ந்தவர். பெரிய பண்ணையார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜில் கல்வி பயின்று விவசாயக் கல்லிதான் கால்கடை, தாத்தியக் கல்லிதான் பட்டம் பெற்று அந்த இலாகாகர்களில் உத்யோகம் வகித்து டெட்ரினரி டிப்டி குப்பரின் டெண்டு பதவியிலிருந்து இருபத்தைந்து வருஷத்துக்கு முன் விவகிார்.

பத்து வயதிலிருந்தே தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆசையை வளர்த்து வந்தார். அதற்கு ஏற்றவாறு திருநெல்வேலியில் தமிழ்ப் புலவர்கள் குழாம் ஒன்று அச்சமயம் இருந்தது. இவர் பிரசுரத்திலேயே அந்தக் குழாத்தினோடு கலந்து கொண்டு அவர்கள் சொல்லும் பாடல்களை அனுபவித்து வந்தார்.

தமிழ் நூல்கள் எங்கும் அவர் படியாத நூல் இடையாது. எங்காவது கஷ்டமான நூல் ஆகுதும் பாடல்கள் றயாயிரம் பதினாயிரம் என்றிருந்த தும் அவ்வவனையும் படித்துவைத்து விடுவார். காஞ்சிப் புராணம் தனிகைப் புராணம் இரண்டையும் மூட்டும் கற்று ஆராய்ந்தவர் தமிழ் காட்டின் முதலியாரைத் தனித்து வேறு யாரும் இல்லை.

அறுபது வருஷத்துக்கு முன்பு புலவர் உலகத்தின் நிலைமை பாடுகளைப் பாட்டி வந்தார்கள். எல்லாப் புலவர்களும் நிகைக்கும்படி சென்னை நிலைமை வென்பா வன்னும் துறு செய்யுள் கொண்ட நூலை அச்சுக்கெற்றினர்.

தமிழுக்கு ஏதாவது தொண்டு செய்வ வேண்டும் என்ற ஆத் திரம் துண்டிக் கொண்டே இருக்கும் அவரை. அதன் பயனாக மிட்டனுடைய 'பாரடைஸ் லாஸ்டு' என்னும் இதிகாசத்தைத் தமிழ்ப் படுத்தினார். கோம்பி விருத்தம் முதலிய செய்யுள் நூல்களும் மெபென் ஸர் எழுதிய கல்வி வினக்கத்தின் தமிழ் வசன நூலும் வெளி யாயின. அகலினைக வென்பா என்னும் பிரபந்தமும் ஒரு மூக் கியமான வெளியீடு.

கடைநியாக முதலியார் கம்ப சாமாயணத்திலேயே +0 படலானார். கம்ப சாமாயணத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய பாடல்களைத் திரட்டி 'கம்ப சாமாயண இன்கவித் திரட்டு' என்ற பெயருடன் விசேஷ உரைகளோடு வெளியிட்டார்.

சென்ற எழுபது வருஷ காலமாகத் தமிழுக்கே தற்கால அப்பணம் பண்ணி விருந்தவர் ஸ்ரீ பெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்; தமிழ் அன்பர், தமிழ்த் தொண்டர், தமிழ் வீரர், தமிழ் வள்ளல் என்று சொல்லும் புகழைக் கெல்லாம் உரிய பாத்திரமாய் இருந்தார். அவரது என்பதாவது ஆண்டு விழாவை ஒட்டிக் கவிஞர் தேசிக விசுவகம் பிள்ளை பத்து வருஷத்துக்கு முன்னால் பாடிய பாடல் இது:—

என்பதான் டாங்
இளஞளே. இவ்வளவில்
பண்பெனாம் காட்டுதமிழ்ப்
பாண்டினை—தூன்பனே
வெள்ளக்காம்பர் செவ்வனே
வேன்கப் பிரமணிய
வள்ளனே வாழ்க
மகிழ்ந்து!

என்னும் அந்த அரகான பாடலைக் கேட்டுப் பரவரமாகாதவர் கிடையாது.

இவ்வளவு புகழுக்கும் உரியவராய் விளங்கி வந்த பெரியவரின் அரிய உயிர் இறாவன் அடி சேர்ந்துவிட்டது. தமிழ் காடும் தமிழும் ஒரு பெருக்குவையை இழந்து நிற்கின்றன.

கனவு நனவாயிற்று!

இந்த மாதம் ஆகஸ்ட்மீதி அறிவிப்பில் சென்னை நியாகராஜ வசதியிலுக்கு ஏழரை மோட்டர் வண்டிகள் மேற்கு கோக்கிப் புறப்பட்டன. ('ஜீப்' என்று சொல்லப்படும் புதுவித இராணுவ மோட்டரை 'அரை' வண்டி என்று கணக்கிட்டிருக்கிறோம். வண்டி அரை வண்டியானாலும் அதில் உட்கார்க்கிருந்தவர்கள் மூன்று!) எல்லா வண்டிகளும் சென்னைக்குக் கமர்சு ராற்பது காலம் நூதத்தில் பாஸ்பாற்றம் கரைவில் உள்ள வாய்க்கால்பாதத்தை கோக்கிச் சென்றன. அன்று சென்னை வராமே கொஞ்சம் வெளிச் சென்றதால் இருக்கிறுக்க வேண்டும்!

மேற்படி பத்து மக்திரிமாக்களையும்
வாலாஜாபாத் இராஜ்யத்தின் முடிசூட
அரசர் ஸ்ரீ ராஜலக்ஷ்மணி முதலியார்
எவர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தினார்.
"இவர் பிசுநம் மக்திரி; இவர் ஒழிக்க
முடியாது; இவர் கயன் மக்திரி; இவர்
நலத்துயர் மக்திரி அதாவது அவத்யா
மக்திரி; இவர் உடற்பயிற்சி மக்திரி; இவர்
கருமம் மக்திரி அதாவது பொருள்
மக்திரி; வேலாசன்மை மக்திரி; "எனவு
மக்திரி; என்மப்பா மக்திரி; சட்ட
மக்திரி" என ஆவணக்கிரமமாக அறி
முகம் செய்து அவத்யர்.

இத்தமத பாடசாலைகள் சீர்த
வன்னவர் மாணவர் இவ்வந்தை கூடத்
ததும் உணவு மத்திரின் சீர்தவநத்
திறமையை நெடுகள் இந்து உணவு பாடத்
திரு. காசித் திறமையை நெடுமையினத்
இராமன் இட்டி.சி. பொருள் வயல்
என்று பெருமையாகவே நிகழ்த்து
கதைச் சீர்திட்டிட்டுவெய்வத் திறந்
திறநிகள் உணவு மத்திரை வாய்
கும் வயிற்றுவுள் வாய்த்து உயிர்
விட்டார்கள்! ஆகும் காப்பியல் வெ
கூச் சீர்தகைக்கும் பதிவக வெவ்வம்
பொடப்ப்படிருக்கிறத என்று தெரிந்
தம் விருத்தினில் இவ் மாணவர்
தார்கள். இதற்குச் சீர்தகைப் பதிசம்
காரணம் வென்று, உடல் உ
மத்திரின் சீர்தவநத் காணம்
என்று தெரிந்தது!

அந்தக் காந்தி குவ்வாக்காரர்களின் அருகில் செருங்கவே முதலில் கிராமத்தார் தலங்கொடுக்க. அவர்கள் தத்தம் வீட்டு வாசலிலிருந்தே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் கதர்க் குவ்வா ஆசாமிகள் அவர்களை விடுவதே வழியா யில்லை. கிராமத்துக்குள்ளே அவர்கள் வந்து, "மணியக்காரர் விடு எது?" என்று விசாரித்தது. கிராமத்தாருக்குக் கொஞ்சம் கைரியம் வந்தது. காந்தி குவ்வாக்காரர்களின் அருகில் செருங்கி அவர்கள் யார், ஏதற்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதற்குப் பதிலாகக் காந்தி குவ்வாக்காரர்கள் சொன்ன சமாசாரம் அவர்களை ஒரேயடியாகப் பீரமிக்கச் செய்து விட்டது. வெண்டைக் கார சர்க்கார் தோற்றுப் போய்க் காங்கிரஸிடம் இராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து விட்டார்கள் என்றும், அக்க ஸ்திவாவுக்கு மேலதிகாரிகளாகத் தங்களைக் காங்கிரஸ் சிலமித்திருக்கிற தென்றும், கலெக்டர்கள் தாசில் தார்கள் எல்லாரும் இனிமேல் தங்கள் கட்டளைப்படிதான் நடக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை யெல்லாம் அதிசயத்தோடு கேட்டுக் கொண்டே ஜனக் கூட்டம் காந்தி குவ்வாக்காரர்களைப் பின்போடார்க்கு மணியக்காரரின் வீட்டு வாசலை அடைந்தது.

அப்போதுதான் கரும்புத் தோட்டத்துக்குப் புறப்படிக் கொண்டிருந்த மணியக்காரரும் முதலில் சித்தி திகைத்துப் போனார். என்ன, எது என்று விசாரித்தார். விஷயத்தைக் கேட்டதும் அவருக்கு நம்பிக்கைப்படவில்லை. "சரிதான்: என்னிடம் ஏதற்காக வந்தீர்கள்? ஏதாவது காரியம் உண்டா?" என்று கொஞ்சம் அலட்சியமாகவே கேட்டார்.

"காரியம் இருக்கிறது. இவ்வாமலா உங்களிடம் வருவோம்? 'சுயசாந்'யம் வந்து விட்டது: இனிமேல் காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான் அரசாங்கம் நடத்துவார்கள்' என்பதாகச் சற்று வட்டத்துக் கிராமங்களி லெல்லாம் தண்டோராப் போட வேண்டும். தலைவாரியை உடனே கூப்பிட்டு

விடுங்கள்!" என்று வந்தவர்களில் ஒருவர் சொன்னார்.

மணியக்காரர் தமது அவநம்பிக்கை களுக்கு வெளிப்படுத்தியபடியாக, "அதெல்லாம் என்னால் முடியாது. மேலாவி விருத்த எனக்குத் தகவல் ஒன்றும் வரவில்லை!" என்றார்.

அதைக் கேட்ட கதர்க் குவ்வாக்காரர்கள் சிரித்தார்கள்.

"இப்போது இப்படித்தான் சொல்வீர்! சற்று மேல் போனால் வேறு பாடம் படிப்பீர்!" என்றார் அவர்களில் ஒருவர்.

இவ்விதம் பேசிக் கொண்டிருக்கையிலேயே இரண்டு போலீஸ் ஜவான்கள் அங்கு வந்து நின்று மேற்படி காந்தி குவ்வாக்காரர்களுக்கு ஸவம் வைத்தார்கள். "எஜமான்! கலெக்டர் கடிதம் கொடுத்திருக்கிறார்!" என்றார் ஜவான்களில் ஒருவர். அதை வாங்கிக் கொண்ட கதர்க் குவ்வாக்காரர் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்தவிட்டு, "சரி: நீங்கள் போகலாம்!" என்றதும், போலீஸ் ஜவான்கள் மறுபடியும் ஒரு பெரிய ஸவம் வைத்துவிட்டுப் போனார்கள்.

இதைப் பார்த்த பிறகு சோலைமலைக் கிராம ஜனங்களுக்கும் மணியக்காரருக்கும் கூட நம்பிக்கை பிறந்து விட்டது.

"அதற் கென்ன, தண்டோரா போடச் சொன்னால் போகிறது!" என்றார் மணியக்காரர்.

"உடனே தலைவாரியைக் கூப்பிட்டு அனுப்புங்கள். தண்டோரா போடும் போது இன்னொரு விஷயமும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும். புரட்சி வீரர் குமாரலிங்கத் தேவர் இந்தப் பக்கத்துக் காடுகளில் எங்கேயோ மறைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவரை உடனே காண்டு பிடித்துப் புதுடிவீதிக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி தலைவர் ஜவா தூர்வால் கேருவிடமிருந்து கட்டளை வந்திருக்கிறது. குமாரலிங்கத் தேவர் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டு பிடித்துச் சொல்கிறவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் காங்கிரஸ் சர்க்கார்

சுந்திரன்

இனும் கொடுப்பார்கள் என்பதையும் சேர்த்துத் தன் டோராப் போடச் செய்ய வேண்டும்!" என்று ஒரு கார்த்திக் குயிலாக்காரர் சொன்னார்.

விசல் திண்ணையில் நடந்த இத்தப் பேச்சை யெல்லாம் விட்டு நடைவில் கதவோரமாக நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த பொன்னம்மாளுக்கு அப்போது எப்படியிருந்திருக்கும் என்று யோசனாசுரமிட்டுக்கொள்ளலாம். உடனே வாசற்புறம் ஒடிப்போய்க் குமாரசுவாமிநாதருக்குமிடத்திற் சொல்லி விடலாமா என்று அவன் உள்ளம் துடிதுடித்தது. ஆனால் பெண்ணாக்குரிய அடக்கமும் ரொம்ப குலத்துப் பண்பும் அவ்விதம் செய்ய முடியாமல் அவளைத் தடைசெய்தன.

பொன்னம்மாவின் தந்தை மிதிது ரோத்தக் கெல்லாம் விட்டுக்குள்ளே வந்தார். பொன்னம்மானுள் விகாரத்து உள்போய் விட்டுக் கூடத்தின் தூணைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றார்.

"பார்த்தாயா, பொன்னம்மா! கடைசியில் நான் சொன்னபடிதான் ஆச்சு! அந்த வெள்ளைக்காரப் பயமலனுடன் கடைசியிலே காங்கிரஸ்காரன் காலிலே விழுந்துட்டானா! மொத்தத்திலே, மாணம் ரோசம் இல்லாதவனுங்க! நான் மட்டும் இங்கிலிஷ்காரனுயிருந்தால், என்ன ஆனாலும் ஆவட்டுந் என்று கடைசி வரைக்கும் ஒரு நாள் பார்த்திருப்பேன்! இப்பான்காரன் எகியிலாவது ராச்சியத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும் கொடுத்திருப்பேனே தவிர, காங்கிரஸ்காரன் எகியிலே கொடுத்திருக்க மாட்டேன்!

அதன்போனால் போவட்டும்!
இவ்வீரேஷ்காரன் கொடுத்த
வவச்சது அம்மட்டுத்தான்!
நாம் என்னத்துக்கு அதைப்
பத்தித் தவிர்ப்பாடவேணும்?
காங்கிரஸ் ராச்சியத்தான்
இனிமேல் என்று ஏற்பட்டுப்
போச்சு! நாளைக்கு ஒரு
கண்டிராக்டோ, இன்டர்
ராக்டோ, எல்லாம் இவங்க
னிடத்திலேதான் கேட்டு
வாங்குப்படி யிருக்கும். வத்
திருக்கிறவங்க இரண்டு
பேரும் ரொம்பப் பெரிய
மனுஷங்க என்றுதோணுது.
நல்ல விருந்து செய்து
அனுப்பவேணும். உன் சின்
னாயி கிட்டச் சொல்லு இம்
லாட்டி, சின்னாயியை இங்கே
கூப்பிடு; நாளை சொல்கிட
றேன்!" என்று மணியக்
காரர் மூர்க் விடாமல்
பொழிந்து தன்னினர், வாசல்
திண்ணையிலே உட்கார்ந்
திருந்த மேற்படி கார்திக்குல்
லாக்காரர்களின் கூதிலே
விழப் போகிறதே என்று
கூட மணியக்காரர் கவலைப்
பட்டதாகத் தெரியலிச்சு.

ஏற்கனவே உணர்ச்சி
மிகுதியால் உன்னம் தந்த
னித்துக் கொண்டிருந்த
பொன்னம்மாளோ, மணி
வக்காரர் பேசும்போது ஒரு
மீல் ஒரு வார்த்தை கூடப்
பேச முடியாத வளாய்,
திறந்த வாய் மூடாமல்
அடங்கா ஆவலுடன் அவர்
பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு
நின்றாள். அவர் கனடலியில்
சொன்னபடி சின்னாயியைக்
கூப்பிடக் கூட அவளுக்கு
கா எழலிச்சு.

நல்ல ஷெடாயாகப் பொன்
னம்மானின் சின்னாயி, அதா
வது மணியக்காரன் இரண்
டாவது பனைவி, தானாகவே
அப்போது அங்கு வந்து வட்
டாள். மறுபடியும் ஒரு
தடவை அவனிடம் மணியக்
காரர் பாடம் ஒப்புவித்த

ஒரு பொய்

பி.எஸ்.அலமேலு

இன்னும் விளிம்பில் உட்கார்ந்து கொண்டு வனஜா ஏதோ பூவேகை செய்து கொண்டிருந்தாள். மாகிச் சூரியனின் மலேகரப் பொன்னொளியிலே அவளது அழகிய முகம் தின்னும் அதிக சோம்பலடைந்தது. அத்துடன் யாருக்காக அந்தச் சைக்குட்டையில் அவள் அழகு வேகை செய்து கொண்டிருக்கிறாள், அந்த தின்றுகலும் அவள் முன்னால் நிற்பதுபோல் தோன்றவே அவள் வதனம் முன்னிலும் அதிக ஆனந்தத்துடன் மலர்ந்தது.

"என்ன தைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய், வனஜா?" என்ற குரல் கேட்டதும் திடுக்கிட்டு நின்றது பார்த்தான். அவளுடைய தாயார் வாயிற்படியில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"ஒன்றுமில்லை. அம்மா! ஒரு சைக்குட்டையில் பூக்கள் தைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!"

"விடிந்தால் திபாவனி; தின்னும் எத்தனையோ வேலைகள் பாக்கியிருக்கு! இந்தச் சைக்கல் வேலைகள் சாவகாசமாகச் செய்து கொண்டாடுமே!"

"இதோ லக்குவிட்டேன். அம்மா!"

"எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடித்துவிட்டுத் திபந்தையும் பொருத்திக் காட்டிவிட்டுக் கொண்டுக்குப் போய் வராதே தக்காளம் செய்துகொண்டு வா!"

"கொவிதுக்குப் போய் கலாய் தக்காளம் செய்துகொண்டு வா!" என்று தாயார் கூறியது அவன் மனதைப் பூரிக்கச் செய்தது. தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் காரியம் சமயமாகவும்; வதற்கு அது ஒரு சந்தர்ப்பமாகத் தோன்றவே போகிற வழியும் ஆர்த்ததுடன் அவன் மகிழ்ச்சியை வெகுவாகப் புட்டியடித்து, அவன் இதன் மலர்ந்ததைப் போலவே சைக்குட்டைக்கும் பவதிதமான புதுமலர்கள் மலர்ந்தன.

திபாவனிவன்று பின்னாலே ஏதோ உன்னச் சோர்வுடன் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தான் ராஜா.

"அப்பா, ராஜா! எழுத்து வா, என்ன செய்ய வேண்டும் செய்வா!" என்று கூப்பிட்டான் அவன் தாயார் கோமளம்.

"திப்போது என்ன அம்மா, அவசரம்? தின்னும் சற்றுப் பொறுத்துத்தான் குளிக்கிறேனே!"

"என்டா, கல்லாகவும் அதுவுமாக அலாத்துக் கொள்கிறாய்? வெளிக் கூறியும், சீக்கிரம் எழுத்து வா!"

ராஜா வேண்டா வேறுப்பாக எழுத்து தைவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தான்.

எல்லாரும் ஸ்காணம் செய்து விட்டார்கள். கூடத்தின் ஓரையில் குத்து விளக்கைப் பொருத்தி வைத்திருந்தது. ராஜா கின் தப்பெனார் தாய்ப்பாத்திலிருந்து புது வந்திரங்களை எடுத்து அவரவர்க்கு விடம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

உணர்ச்சி வற்ற வந்திரம்போல் ராஜா அம் ஸ்காணம் செய்துவிட்டு வந்து தன் வந்திரத்தை வாங்கிக் கொண்டான்.

அவன் உன்னம் அப்போது பழைய கிணவுகளாய் குழுதித் கொண்டிருந்தது. "ஆகா! போன திபாவனி எல்லாவா குவிவாக நடந்தது! திபாவனிக்கு முன்னிதமே மாமா, மாம், வனஜா எல்லாரும் வந்துவிட்டார்கள். அப்பா ஒரு பட்டிச் சிற்றுடைவை எடுத்து அம்மாவிடம் கொடுத்தார். அம்மா அதைப் பிரித்து வனஜாவிடம் கொடுத்தான். அவன் அதை வாங்கிக் கொண்டு புன்னகை தவழ அம்மாவுக்கு கமல்காரம் செய்தான். "மனநிற்குப் பிடித்த கணவனை அடைத்து சுகம் பிறப்பாயி!" என்று அம்மா அவனை மனமார ஆசீர்வாதம் செய்தான். வெடிகத்தான் தன் உன்னம் கன் சிவக்க வனஜா அந்தச் சிற்றுடை யுடன் பக்கத்திலே அடைக்கு ஒடி விட்டாள். அப்போது ஸ்ரீமென்று சிவக்க அவளது தாயார்க் கணவர்கள் தான் எட்டமளம் அடைக்க தடுத்தான்!" என்றெல்லாம் அம்மாவ் அவிவோ தியது ராஜா கின் உன்னம்.

மனதின் கொந்தளிப்பு அல்லப்போது மூகத்திட்டுப் பிரதப்பப்பதைக் கவனித்த அவன் தக்கை சப்பராமய்யார், "என்னடா, ராஜா! என் ஒரு மாதிரியாய்

இருக்கிறாய்? உடம்புக்கு ஒன்றும் இல்லைவோ?" என்று விசாரித்தாள்.

ராஜா ஒன்றும் பேசாமல் மூன்று கொட்டி மெனனார் சந்தித்தான்.

ஆனால் கப்பராமய்யர் வற்புறுத்திக் கேட்கவே, "உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை, அப்பா! மலத்திருத்தான் சக்திதான் மில்லை. சென்ற வரும் நடந்தது தாமதம் தீபாவளிக்கும் இந்த வரையும் நடக்கும் குழியத் தீபாவளிக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்!" என்று சொன்னான்.

அவனுடைய வார்த்தைகள் கோமாத் திற்குக் கோபத்தை ஸூட்டின. "என்டா, என்ன குறைவைக் கண்டுவிட்டாய்? நல்ல நாளும் அதுவுமாகச் தலைபடிகள் வந்திருப்பே!" என்று சொந்தான்.

ராஜாவுக்கும் சிறிது கோபம் ஸூத்தான் சொந்தது. "என் அம்மா குழியமா மில்லை? நான் வரும்பக்கம்போல் இல்லாமல் இம்முறைமட்டும் மாமா அகத்தினர் வராதது குறைவாகத்தோன்றவில்லைவா, உனக்கு! அப்பாதான் அவராகவேப் பாராட்டுகிறீர் என்னால் உனக்குமா இப்படிச் சொந்தத் தாமதம் மீதும் அவருடைய குழந்தைகளிடமும் மிரோதம் தோன்றும்! முன்பெல்லாம் 'வாஜா, வஜா!' என்று கூவிக் காணொயே! குழந்தைக்கு இதைக் கொடுக்கவேண்டும், அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பறப்பாயே! இப்போது அந்தப் பாசனம் பரிசுரம் எங்கே போய் விட்டது! பணத்தின் முன்னால் பந்தலும் பாசனமும் பறந்து போச்சா? கேவலம், நூறு ரூபாய்ப் பிரசாதக் காக்கைக் காலிவாய் அன்னி கோரன் வியமா? சிறந்த இரண்டு குடும்பங்களும் ஒரே வடிவாய் இப்படி காப்பிரிந்த போவது!" என்று சொன்னித்தான் தாய்க்காமல்.

"ஆமாண்டா, ஆமாம்! உமாமம் பப் படித்தவன், என்னத்தைய தத்துவ ஞானமும் பக்குவமும் எங்களுக்கு இன்னும் வரவில்லை!" என்று எகத்தாயம் செய்கார் கப்பராமய்யர்.

ராஜா ஒன்றும் பேசாமல் 'சிச்'சென்று தன் அறைக்குப்போய் மீண்டும் சித்தையில் ஆழ்ந்துவிட்டான். அவன் எவ்வளவு கோரம் சித்தை போகத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்தானோ தெரியாது. "மாமா, இந்தப் போட்டிதான் உங்கனிடம் கொடுக்கக் கொண்டுக்கம்!" என்று யாரோ சொல்வது கேட்டதும் இதே சித்தைப் பார்த்தான். போய் விட்டது கோபம் பயம் அவன் கையில் ஒரு சிறு காத்திப் போட்டிதான் கொடுத்து விட்டு வேகமாய் வெளியே சென்றான்.

ஆச்சரியமடைந்த ராஜா ஆவனாடல் போட்டிதான் பிழித்தான். அதனால் அந்தக் கடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த கைகள் கவரும் கைக்குட்டை ஒன்று இறந்தது. அதைக் கண்டதும் அவனுடைய கைகள் அவைத்ததாய் விசிற்தான். கைக் குட்டைமையப் பிழித்ததும் ஒரு சின்னஞ் சிறு துண்டுக் கடிதம் கிழி விழுந்தது.

அதற்குள் அந்தாறுக்கு, கோரம் தீபாவளி எவ்வளவு குறைவாகக் கிழித்தது? இந்த வரையும் அந்தக் காத்தியை நன்றாக மிட்டு விட்டு அதைக் குழித்துக் கொண்டுக்கம், வாய் தூசு."

கடித்ததைப் படித்து முடித்ததும் ராஜா - சேதா இன்பத்தில் ஆழ்ந்தவனாய் கைக்குட்டைமையப் பிழித்து முகத்தில் ஒத்திக் கொண்டான். அவன் கைகளிலிருந்து, திரிந்த இரண்டு சின்னத்துக்கள் அதன்மேல் உருண்டு மடின.

★
அன்று மாலை உடத்தில் சிச் காத்தி விளக்குக்கு என்னென்பத் திரிவிட்டுக் குக்குமப் போட்டு வைத்துக் கொண்டு மூத்தான் வஜா, வாகனம் யாரோ வரும் படியைச் சந்தும் கேட்டுத் திரிவிட்டுப் பார்த்தான். மறுகணம்

அவனுடைய கைகள் ஆனந்தத்தாய் மயிர்ந்தன. "அத்தான்! கடைசியில் இப்போது வர வந்தாய் தெரிந்ததா!" என்று சொன்னான்.

உமாமா நடைத்த ராஜா தன் கைகள் கறிதலும் ஒரு குறை கறிதலும்

பார்த்துவிட்டு ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்தான்.

அவனுடைய மெனதம் வளராவுக்கு வேதனை யளித்தது. "போகட்டும். அந்தான்! இந்த ஆறு மாதங்கள் பொறுத்தாவது ஏதோ அம்மங்கார் ஒருவர் இருப்பது நினைவு வந்ததே! அந்தமட்டும் எக்கல் பாக் கியமே!" என்றான்.

சாஜா அவனை விமர்சித்து பார்த்தான். நீண்ட பெரு மூச்சுக்குப் பிறகு, "என்ன செய்வது, வளரா! கம் பெற்றோர்களின் இஷ்டப் படிதானே நாம் நடக்க வேண்டி. யிருக்கிறது? ஆறு தும் இன்று காலை அதுப் பிய அன்புப் பரிசுக்கு கைநி கூறு திருப்பது சரியாகுமா? மேலும் மத்தொரு மூக்கிய மான் விஷயத்தையும் நான் உன்விடம் தெரிவிக்க வேண்டி. யிருக்கிறது. இன் னும் ஐந்தாறு நாட்களில் நான் தாறுவதில் செலந்து வட்டாட்டுக்குப் போவதாக உத்தேசம். மறுபடியும் எப் போது வருவேன் என்று சொல்ல முடியாது. போகு மூன் கடைபிடிக்க உன் விடம் விடை பெற்றுக் கொள்ளவே வந்தேன்!" என்றான்.

வளராவின் கண்களில் நீர் துளித்தது. "அந்தான்! இன்னும் ஐந்தாறு நாட் களுக்குள்ளாகவா போகப்போயிரீர்கள்? அதுவும் வட்டாட்டிற்கா!" என்று விமரிசினான்.

"எனக்கென்னயோ வரவர வெறுப் புத்தான் அதிகமாகிறது. கம்மலர்களின் குணமும் நடவடிக்கைகளும் எனக்குக் கொஞ்சம்கூடப் பிரிக்கவில்லை!" என்றான் சாஜா.

ஐதே! நினைத்துக் கொண்டவன்போல் உன்வே முடிய வளரா, சிறிது தேரத் திற்கெல்லாம் ஒருவென்னைத் தட்டி நினை யத் தீபாவளி பாடினார்களும், ஒரு டம்ளரில் தீர்த்தாரம் கொண்டு வந்து ஊஞ்சலில் சீது மயத்துவிட்டு, "அந் தான்! தங்களுக்கு இந்த அவலை அளக்கும் பிரிவுபாசை விடுத்து விடு தான்!" என்றான்.

"ஆகா! இத்தகைய அன்பு விடுத்து நடந்துதான் எத்தனை நாட்களாகி

விட்டன்!" என்று ஆனந்தமாய்க் சொல்லிக்கொண்டே தட்டை அருகில் இழுத்து வைத்துக்கொண்டான் சாஜா.

சாப்பிட்டு முடிந்ததும், "வளரா! விடு என்று ஒன்று இருக்கிறது என்றும், வரவும் அதன் முடிவுப்படியே நடக்கு மென்றும் நாம் இருவரும் உறுதியாக நம்பி சிறப்போம்!" என்று சொல்லி விட்டு, அந்த வீட்டை விட்டு வெளி யேறி நுள் சாஜா. அவன் தெருக் கொடியில் மனமாயும் வளை அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் வளரா.

★

"ஏன் அ! இப்படியே பேசாமல் உட்கார்கிறாய் என்று அர்த்தம்? கையால் எரிந்து விட்டிருப் போய் இரண்டு வருஷம் ஆகிவிடே. நீங்களாவது ஒரு முறை சொய்க் குரந்தையைப் பார்த்து விட்டு வரக்கூடாதா? ஒதே! காலா

விட்டு வாசலில் தன் தலைமயன்
சாசாயணியன், தம் மனை விட்டல்
நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும்
நிடுக்கிட்டவனாய்த் தன் கணவனை
ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

அவர் ஒன்றும் வினங்காமல் சாஜா
வின் முகத்தைப் பார்த்தாள். அவன்
முகத்தின் பல்வித மாறுதலால் சும்மை.

கிருஷ்ணய்யர் அவருடைய முகமாறு
தலைக் கவனித்துவிட்டு, "என்ன, பாரீர்
கிரீர்கள்? அதெல்லாம் சாவகாசமாகப்
பேசிக் கொள்வோம். வாருங்கள், முதலில்
உங்களைப் போய்க் கை கால்களைக் கழுவித்
கொண்டு காப்பி சாப்பிடுவோம்!" என்று
சொல்லிக் கொண்டே கூப்பாடாமியனின்
கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு
போனார்.

காப்பி சாப்பிட்டபின் பாயிவீது
மூவரும் அமர்ந்தனர்.

"என்ன, மேற்கொண்டு எப்படி
எப்படி செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு
செய்து விட்டலாமே!" என்றார் கிருஷ்
ணய்யர். கூப்பாடாமியனையும் சாராய
ணியனையும் பார்த்து.

கூப்பாடாமியனுக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்
கொண்டு வந்தது. "என்ன உயிர்கடையி
யில் பொய் கொல்லியல்லவா என்னை
வாய்நிறி விட்டீர்?" என்று சீறினார்.

"போயித்துக் கொன்னக் கூடாது.
'ஆசிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கவியா
ணநிதைப் பண்ணி வை!' என்று நம்
பெரியவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்!
நான் ஒரு பொய்தானே சொல்வோம்?
மேலும் சாசாயணியார் என்று கெடு
நாயகியுள்ள். அவரை நான் என்னு
டைய சகிதராகவே பாவிக்கிறேன்.
சாஜா என்னிடம் எல்லாவற்றையும்
பார்க்கிறேன். பார்த்துப்போனால் நான்
எதற்காகச் சிரமம் படுகிறேன்? எவ்வாறு
நமது குரங்குகளின் வேலத்தை உத்
தேசித்தே யல்லவா? அவர்கள் இருவர்

மனமும் ஒன்று சேர்ந்தபின், கேவலம்
நமக்குள் இருக்கும் அற்ப மனஸ்தாபம்
இதில் குறுக்கே ஏற்க வேண்டுமா?
நான் செய்தவை தவறாக இருந்தால்
பெரியவர்கள் மன்னித்துக் கொள்ளுவார்
கூடாக!" என்று மன்கவால் பாடித் தமது
பிச்சைக்கதை முடித்தார் கிருஷ்ணய்யர்.

மத்திரத்தில் கட்டுண்ட நாகப் பரம்பு
போல் வதும் சொல்ல வகையறியாது
விந்ததார் கூப்பாடாமியன். அதற்குள்
சமைமயல் அழையில் காத்தனாரும் மதவி
யும் குலாயும் குரல் அவர் செவியில்
விழுந்தது. அதுதான் சமையலென்று கிருஷ்
ணய்யரும் அன்றே நிச்சயதார்த்தம்
செய்து விடுவதற்காகப் புரேசகிதரைத்
தேடிக் கொண்டு வெளியே சென்றார்.

★

அடுத்த திபாவணி யன்று கூப்பா
டாமியன் விட்டு வாசலில் வாத்தியங்கள் நன்
னும் இடம் என்று முழங்கிக் கொண்
டிருந்தான்.

"ரோசெடு ரோசமான : ரோபன :
கலியாநாதம்" என்று புரோகிதர் மக்
திரம் உச்சரிக்க, கோமாளியாரன் ஒரு தட்
டில் மஞ்சள் தடவி வைக்கப்பட்டிருந்த
புடவைவை ஏடுத்து வனஜாவிடம்
கொடுத்தான்.

"அம்மா! தூத்தத் தடவைவரவது
ஜாக்கிரதையாக ஆசிரிவாதம் செய்
வற்றும் திபாவணி யன்று நீ செய்த
ஆசிரியாத பலத்தால்தானே இப்போது
தூத்தப் பிடிக்காத திபாவணியைக்
கொண்டாடுகிறாய்?" என்றான் சாஜா
கிரீத்துக் கொண்டே.

"அம்மா, வனஜா! அடுத்த வருஷத்
திற்குள் நீ ஒரு புத்திரியைப் பெற்று
தூத்தக் குறும்பனிடம் கொடுத்து துவ
ளைப் பட்டாத பாலு படுத்தி வைப்பா
யாக!" என்று கோமலார் தன்னை நமல்
கரித்த வனஜாவை ஆசிரிவித்தான்.

தயாராக விட்டது!

பாரதி பிறந்தார்

(முதலிய கட்டுரைகள்)

கல்வி

விடை கு. 4-8-0

***

தமிழ்ப்பாண்டினர்,
திராகாராய நகர்
சென்னை

***

அந்நாட்டில் தேரட்டத்தில் அழகான இந்திய ரோஜா மூதல் முதலாக மலரும்பொழுது . . . உங்களுக்கு வினோலியா ஓயிட் ரோஸின் திரைவுகள் எத்படுகின்றன. மிகுதுவான மூதாயைத் தரும் வினோலியா உங்களைக் கந்திதும் மிகுதுவான பரிமாணத் தைப் பரவச் செய்கிறது—மேலும் மிக மெல்லிய சருமத்தையும் ககமாகச் சுத்தம் செய்கிறது. அழகை மென்மேலும் அதிகரிக்கச் செய்ய உங்கள் இஷ்டத்திற்குரிய இச் ரோப்பைபிடி உத்தமமானதே, தகுதியானதே வேறு கிடையாது.

வினோலியா ஓயிட் ரோஸ் சோப்

இந்த

சோல்ஜர்

கூறுகிறார்

“‘பிஸ்மாக்’ — ‘BISMAG’ என்
வழிந்து உபாதையை நீக்கும் வரை
என்னும் கான்மன் ஆகாரத்தாகக் கொஞ்
சும் உட சலிக்க முடியவில்லை.” இதில்
அடங்கியிருக்கும் அஜீர்ணக் கோளாறு
களை நீவர்த்தி செய்யவல்ல, வம்பிக்கை
வாய்க்க சரக்குகள், வாழ்ந்திலுள்ள
அதிகப்படி புளிப்பு அசைத்தையும்
சமையப் படுத்தி அஜீர்ணத்தின் சின்னங்
களை ஒழித்து விடுகிறது. உங்கள் அருகா
மைபிலுள்ள விரோபாசிரியர் மிகுந்து
இன்றே ‘பிஸ்மாக்’ (‘அபகரேடெட்’
மக்னிஷியா) பெளடர் அல்லது
பிஸ்மாக் வாங்குங்கள்.

‘அபகரேடெட்’ மக்னிஷியா

பிஸ்மாக் வீரிடெட்

தாமுடன் ரோடு, கண்டம். II. 18

கூந்தல் வளர்ப்பு

என்பது பண்டைகாலத்தி
லிருந்தே நம் நாட்டு ஸ்திரீ
களால் கைமாளப்பட்டு
வருமாறு சிறந்த பழக்கம்

இதற்கு இன்றியமையாதது

ஜார்கோ

ஹேர் குரோயர்

ஜயபாரதம் கோ.,
மல்லேஸ்வரம் - பெங்களூர்

கண்ணிறைநீர்க்

கிணர்

கணவன்

“கைகிறைந்த பொன்னைக் காட்டிலும் என் கிறைந்த கணவனே மேல்” என்று சொல்லுவார்கள். எனக்குக் கைகிறைந்த பொன்னுடன் என் கிறைந்த கணவரும் கிடைக்கார்!

மனவலையில் எங்களைக் கண்டு திரும்ப உன்வந்தவர்கள் பொருளமையால் அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டனர்; “திருக்குமட்டாயம் இருக்க வேண்டுமே!” என்று பெரியோர் கூறு வது உத்தரம். அத்தனை கோவாவையையவர்களுக்குக் கிடைப்பதான் என் கிடைப்பெருமையோடு அவருடைய கைகளைப் புற்றினேன். அந்த சிவசுயமே, ஆராய்விமையத்தில் இருக்கும் அமர்த்த ஆசைப் புகழி யாடேனாடின — ஆராய் விதியில் அயருடன் தனிகையின் பந்த இன்புற வேண்டும் என்றெல்லாம் தடித்தப் பந்தித என் இளமை புணர்ச்சி. குணம், சட்டை வண்டி வேரத்தில் செல்லும் பெரி யோர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குப் பணிந்த அவரைக் கொஞ்சம் என் பிரிந்த இருக்கும்படியே கோர்த்தா.

பிரிவு என்னும் தன்பந்தைத் தந்த அந்த இடைக்காலத்தில்தான் என் மனம் என்னை என்க கோட்டைகள் கட்டின! அவருடன் ஆரம்பிக்கப் போகும் புதுவாழ்வில் எப்படியெல்லாம் கட்டுற அவரை மகிழ்விக்கவாம்? தகர் நுகம் புண்ணியலால் மகர்ச்சிக்குக்கும் பொழுது என்ன வெல்லாம் பெரி மதியலாம்? அவர் நுகம் கோபத்தால் சுவர்க்குக்கும்பொழுது மந்த வந்தித கார்த்தகனால் அவருடைய கோபத்தை அகற்றவாம்? — இம்மாதிரிப் பரிசீலனை செய்கின்றும், அதற்கான பதில்களும் தோன்றி என் உன்வந்தபே அகட்டம் கொள்ளிக் கொண்டு நிற்க!

அங்கனவு ஆவலுடன் என் எதிர்பார்த்த அந்த நாளும் வந்ததான் கந்தது. ஆனால் என்ன வந்ததும்!

ஐந்து வருஷ காலம் கைத்தியக் கண்டிருக்க நூற்றுக்கூட்டி எம். பி. பி. என். என்னும் பட்டத்தைச் சமீப வெளிகுந்த என் கணவர், மதுரையிலுள்ள அவர் மாடலின் சொந்த “டிம்பென்ஸரி”யிலேயே வேலைக்கு அமர்ந்தார்.

பாட்டர்களின் கட்டமை கத்தலையது என்பதை என் உணராமல்லை. அதுதான் தம் மனைவியின் முகத்தை ஒரு சிவசுமாவது கிடைத்த பார்ச்சுக்கட்டை அவர் காலம் கிடைப்பது!

உன் கணவர் வேலைசெய்யும் “டிம்பென்ஸரி”யிலேயே ஒரு ஆராய்ச்சி அறையும் இருந்தது. “டிம்பென்ஸரி” ஸ்டம்பிற்குக்கும் கோட்டுகிப் அவர் அந்த ஆராய்ச்சி அறையிலும் புருத்தகொண்டு விடுவார். சாப்பிட உன்செ வரும் அந்தக் கால் மணி அகாசத்தைக் கூட வினாக்காலம், கையில் ஒரு ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தாடந்தான் வருவார்.

“குழப்பு போதமா?”

“உம்.....”

“கெண்டைக்காய் சாம்பார் வேண்டுமா, கிசுக்கு குழப்பு கேண்டுமா?”

“உம்...உம்.....!”

எல்லாவற்றிற்கும் அவரிடமிருந்து வரும் பதில் இந்த “உம்” ஒன்றாகும். எதற்கும் என் சாமர்த்தியம் முழுமையையும் உபயோகித்த அருளுடைய திருக்கடியைக் கை நுயன் மேன். என்வன் விதறுக்கிறாத்த நீராவியே முகந்தை.

கைவலையில் கைசீதிருந்த அச்சப் பக்கையில் என்னைக்கென்ற பிரத்தியேகமாக என்ன என்பாடுகூடச் செயல்பட்டிருந்தது. கைவலையுக்கு அன்; கந்தகேவலையுக்கு அன்; என் உப்பிட்டிடல் நுக கர் ஒரு அன்; இப்படி பல வேலைகாரர்களின் மத்தியில் என் ஒரு கொலுப் பொருளமையைப் போகவே இருந்தேன். இத்தனை கைபோல்களுடன் காலும் மகர்ச்சிக் காட்டினும் அந்தக் கீதற்குக் குடிசையில் காலும் தோட்டக்கார வேலையில் மனைவி தேவையே கைவலையே சந்தோடியதாக இருந்தாள்! தேவையின் நுக தரிசுநத் திற்கை ஒரு என் முழுதும் வேண்டுமாளா லும் பட்டினி கிட்டுப்போனே, வேலன்!

எட்டிலும் மேல்வ ஊர்த்தை. என்னை இவ்வாழ்க்கையைப் பார்த்தப் போக வர் திருந்தார் என் மாமனார். இவ்வுரு நினக் களுக்குப் பின் அவர் களுக்குப் பதில் பட்டார். அந்த என் மனதைத் திடம் செய்தகொண்டு அவர் இருந்த ஆராய்ச்சி

அதைக்குத் தகையதென். பூதக்கண்ணாடி
யின் மூலம் எதைமேய மிகக் உண்மையாக
ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தவருக்கு என்
வந்த சிற்பது எப்படித் தெரியும்?

சார் மெல்ல, "அப்பாவுடன் என்ன
நிகழ்ச்சிக்கும் போகிறோம்?" என்றேன்.

அவர் திடுக்கிட்ட கிழித்து, "ஓம்!
என்ன சொன்னாய்? நிகழ்ச்சிக்கும் போக
வேண்டிய?" என்ற கேட்டு விட்டார் சந்த
மொனமாய் திருத்தார்.

பிறகு, "ஓ அப்பாவுடன் போகவேண்டிய?"
என்று கேட்டார்.

"என் தந்தை இதுக்க வேண்டிய அவ
சியம் உக்கயத்து இல்லாதபோது, என்
எங்கே போனாத்தான் பண்ண?"

"சரி, சரி! அப்பாவிடம் சொல்லி
உன்னை அழைத்துப் போகச் சொல்
கிறேன், பப்ப!" என்றார் மெதுவாக.

"மெய்யே போ!" என்று சொல்லாமல்
சொன்ன அவர் வார்த்தையையால் என்
மனம் துன்புற்றத் துடித்தது. வாயிப்பா
தான்மயமதம் என்னு மீண்டும் நிரும்பிப்
பார்த்தேன். அப்போதும் அவர் அந்த
மாதிரிப் போன பூதக் கண்ணாடியின்
மூலம்மேய மிகுந்தார்!

2

நிகழ்ச்சிக்கு வந்த பின் ஒருவாறு என்
தன்பத்தை மறக்க மூய்மேன், பன்
கையருக்குப் பின் ஆனும், பெண்ணுமாக
எழு குழந்தைகள் இருந்தார்கள். அவர்
கணுக்குச் செருவடி செங்குதில் என் கையத்
ததக் கழித்தேன். என் மாயியார், மாயினார்
இரு-ருக்கும் பன்னும் முடிந்தவகா பணி
கிடைகள் செங்கு ஒருவாறு மனம் சந்தி
பெற்றோன்.

அந்த "வாடாப்பா, மணி! 4
இன்று யருவதாக ஒரு வரி எழு
தப்பாடுறோ?" என்று சொல்லி
யுடன் என் மாயியார் தம்
பின்னைய வாய்க்கொடு, என்
நிகழ்ச்சிக்கு கிழித்தேன். கையின்
பதால் அப்பாவுடன் என்னே வந்து
கொண்டிருந்தார் என் கையார்.

"அம்மா, என்ன! யணிக்குக்
காப்பிபோய்! என்று சொல்லிக்
கொண்டே, உன்னே வந்தார் என்
மாயியார். என் அவர் சொல்
கதக்கு மூன்றோ எல்லாம்
தவாரகொத்து விட்டேன். ஆனால்
அதை என்ன கொண்டுபோய்க்
கொடுத்து இவ்வுடம்பாமைல்
தயக்கி சீண்ட சமயத்தில் என்
மாயியார் வாயே மாயின அவ
ரிடமே கொடுத்தது, "அருப்பில்
வாரியிருக்கு; இதை உங்கள்
பின்னாலிடம் கொடுத்துத்
விடுங்கள்!" என்றேன்.

இரவு சாப்பாட்டின் போதும்
இலை, மனை எல்லாம் தயாராக
எடுத்தல் போட்டு விட்டி.
"அம்மா! சந்த உங்கள் பின்
னக்குச் சாப்பாடு பரிமாறி விடு
கிறீர்களா? என் சந்திரனைத்
தங்கப் பண்ணிவிட்டு வந்து விடு
கிறேன்!" என்று சொல்லிக்
கொண்டே, என் கைத்துணைத்
தந்தித் தோலின் சந்தித்

கொண்டு படுக்கை வைத்தான் தயவுத் திட்டென்!

இம்மாதிரி அருக்கு என் செய்வ வேண்டிய செஞ்சுதான் பாண்டியம் தந்திர மாகப் பிறர் மூலமாகவே சிறைசென்றி னென். இரவு பாலையும் என் சாத்தனார் செயலாளியிடம் கொடுத்த அனுப்பி விட்டு, கழக்கம்போல் செயலாளியின் அறையிலேயே என்னும் படுத்தக்கொண்டு விட்டென்.

இரவுமெய்யாகம் அவராக என்னை லே வருவார். அங்குத என்னை உயிரிட்டனுப்புவார் என்ற என் எதிர் பார்க்கவில்லை. அவ்விதம் செய்யக் கூடிய ஆசையி அவர் அங்கு என்மதம் வந்தது என்ருகத் தெரியும் ஆளுமும் என் அங் கூடியும் என்னையும் சந்தம் மதிக்காத அவரை என் மட்டும் என் மதிக்க வேண்டும்?

அந்த இரவு என் சந்தம் எதிர்பாராத ஏம்பலம் வந்தது. ஏடு இரவுக்குப் பின் மூடிப்படிசனின் வாரே இரண்டு வரும் சந்தம் வேட்டது.

"சொமணி!"

ஓம்; அவர் தான்!

"சொமணியை எழுப்பி அனுப்புவதா? அங்குத எமே போவதா?" என்ற போலட்டம் என் மனதில் எழுந்தது. அதற்குள் சொமணியே விழித்தல் கொண்டு விட்டான்.

"என் அண்ணா!"

"கொஞ்சம் திர்த்தம் கொடு!"

"உன் அறையில் என் திர்த்தம் வைத் திருந்தேனா!"

"வைத்திருக்காயா? என் வலக்கை வில்லையே!"

"சரி, இதோ தருகிறேன்!" என்ற சொல்லி, சொமணி அருக்குத் திர்த்தம் எடுத்துக் கொடுத்தான்.

அவர் அகதர் சாப்பிட்டுவிட்டு, "சொ மணி! உன் மன்னி என்மே? தங்கி விட்டாள்?" என்ற வேட்டான்.

"ஐயாம், அண்ணா! என், அகலா எழுப் பட்டிமா?" என்ற வேட்டான் சொமணி.

சிறிது நேரம் அவர் எதையும் பேச வில்லை. பிறகு, "வேண்டாம்; அகலா எழுப்ப வேண்டாம்!" என்றார்.

அடுத்த கிழியும் அவர் மூடிப் படிசனின் எதிரே சென்ற சந்தம் என் காதில் விழுந்தது. அகதர் வேட்ட என்ரு இருதய ஒட்டமே கிண்டலிட்ட மாதிரி இருந் தது. கொடுத்த என்னை மீண்டும் இழந்த சிந்தும் குருடனாப்போல் உன்சர் குழறியை அடக்க முடியாமல் என் விம்மினென்.

எதிரைப் பாடியே அவர் அருக்குப் பார்ப்பிவி விட்டார்! தாம் ஒரு மூக்கிய காரியமாக மதனப்பன்னிக்குச் செய்வ தாவே, உர இரண்டு மாதங்காலது ஆகு மென்றும், அதுவரை சொக்யேத்திரரு மதனப்பன்னிக்கே எழுதுமாறுப் அம்மா கட்டி கொக்கிவிட்டுக் குழந்தைகள் குட் கொளுவிட்டதும் தனித்தனியாகச் சொல் விட்டுவாண்டு அவர் புறப்பட்டார். என் ஒருவர் க்கு இருக்கிறோம் என்ற என்மேத தங்கு இருப்பதாக அவர் விஞ்ஞாபகம் கொள்ளவில்லை!

சங்குட்டி மூத்தி சொல்லப்பட்டவாறு உன்செய்யல் என் உன்செய் தவத்தது. என்மீது என்ப்பட்ட கொபத்தாய் அவர் அட்டம் கொத்தா? தாப்பதய வாழ்வின் இப்பத்திப்பே உன் கூப்பத அப்பமான தெ தவரகந்தாய் என்ற வாய் வெக்கிப் பட்ட தன்மை. அம்மாதிரி என் (உத தவது

என் வாழ்வின் இன்பத்திற்கே முற்றுப் புளவி வைத்த விடுமோ? ஆனால் அவர் செய்தது மட்டும் தவறு இல்லையா? தன்னை கம்பி—தம் வாழ்வில் பங்கு கொள்ள உக்த ஒரு இனம் பெண்ணின் மனதைத் தாம் புண் பண்ணி விட்டோமோ! என்ற அக்கவாய்ப்பு அவருக்கு மட்டும் உண்டாகாமலே போய் விடுமோ? ஆனாலும் இது கொடுமை!—கொடிக்கு ஆதாரமான கொம்பு முட்டாகவும், முட்டைக் கிரம்பியதாகவும் இருக்கலாம். ஆனாலும் தக்புத்தத் தலிக்கும் கொடிக்கு ஆதாரம் அக்கொம்பு ஒன்று தானே? ஆனால், அக் கொம்பிற்கோ? கொடி தெரித எழுமினாலும் அதை உதறி விட்டுப் பல்வேறு கொட்களைத் தருவிப்பே டுரிமையுண்டு!—இதை சினைத்தபொழுது என் உடல் எடுக்கிறது.

கவியாயல் என் உடல் காளுக்கு நான் இளைக்கத் தொடக்கிற்று. என்னுடைய சினைமயக் கண்டு கவியுனோண்ட என் மாமி யார், கொஞ்ச ஈட்டன் பிறத்தத்தில் இருத்த வகுமாத என்னை அனுப்பினார்.

எனப்போல் என்னை கருத்திய அந்த காட்டினும் செல்லப் போய்க் கொண்டு தான் இருத்தன. ஒரு நாள், "அக்கா, அக்கா! இதோ யார், அத்தியேப் போட்டோ!" என்ற உச்சல் போட்டுக் கொண்டே, கவியின் பிடித்த திவசரிப் பத்திரிகையுடன் ஒரு உத்தரன் என் தம்பி சமணி. அத்தப் பத்திரிகையில் வாலு டாக்டர் காளுக்கு மத்தியில் என் கைவாது படலம் இருத்தது. "இந்த டாக்டர் என் உத்திய ஆராய்ச்சியின் பயனாக 'எனம் புகுச்சி' என்னும் நிராத வியாதியைத் தீர்ப்பதற்கான சிகிச்சை மார்க்கத்தைக் கண்டு பிடித்த விட்டனர்!" என்ற கொட்டை எழுத்தில் அத்தப் படத்தின் கீழே கிவசனும் கொடுக்கப்பட்டிருத்தது.

இதைப் பார்த்த விட்டல் என்னோரும் கொண்ட ஆனந்தம் கொஞ்சமல்ல. ஆனால், என் வாழ்வின் இன்பத்திற்கே சத்தரு காக கிற்கும் அந்த 'ஆராய்ச்சி' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டபோது பிடிக்கவைய் என் உச்சல் குமுறியது. 'நிராத வியாதி யைத் தீர்க்கும் மரு'த்தைக் கண்டு பிடித்த அந்த மோதலிக்கு, ஏனோ என் வியாதி யைத் தீர்க்கும் மார்க்கம் மட்டும் இன்றும் தென்படவில்லை!

3

விழக்கத்தை அனுசரித்து என் தந்தை என்னுடைய புக்காத்திற்கு, 'நிபாவளிக்கு

மாப்பிள்ளையுடன் யாவரும் வருமாத அழைப்பு அனுப்பினார். கேக்கோமே என் மாமனாட்டியிருந்து பதிலும் கிடைத்தது. ஆராய்ச்சி முடிந்த மதனப்பள்ளியிலிருந்து திரும்பி வரப்போகும் தம் பிள்ளையை மட்டும் நிபாவளிக்கு அனுப்பி வைப்பதாக அவர் எழுதி விடுத்தார். எனக்கு இவ்வு கொஞ்சமும் கம்பிக்கை இல்லை, கிண் பைலம் வந்து என்னினைன்.

நிபாவளிக்கு முதல் நாள் காலை வாசலில் வண்டி வந்து கிற்கும் சத்தமும், அதைத் தொடர்ந்த கேட்ட சமணியின் உச்சலும் என்னைத் திகைப்படைவச் செய்தன. என் காதலிையே என்னால் கம்ப முடியவில்லை, எழுந்த ஜன்னல் மூலம் வெளிப்புறம் நோக்கினேன். என்ன கித்தை! வண்டியி னின்றும் இறங்கியது என் கைவரோதான்!

அவரைக் கண்டதும் என் உச்சத்திற் பவலிதக் குழப்பங்கள்! நாய் தந்தையரின், சொல்லைத் தட்டமுடியாமல் 'விடுமே!' என்ற கத்திடுப்பாரோ! இவ்வு, உன்னை யாவே கண்டீது அன்பு பிறத்தவிட்டதே! எது எப்படி விருத்தானும் இத்தகுள் இருப் பிடம் நேடி அகரே வத்தன்னைர். 'பெண்' எனின் கினைமதிப்பற்ற அன்பை சினைத்த பொழுது கைபாசைப் பெற்றதவிட முடி யாத!' என்பதை அகர் உணரும் யுக் செய்யவேண்டும் என்ற நான் என் மனத்திற்குள் எருவிக் கொண்டேன்.

அன்ற அவரை எதிர்கொண்டதழக் கவோ காப்பி, டபன் கொடுக்கவோ என் முன்வாவில்லை. திவசலி என்ற காக்கில் என் அதறையை விட்டே வெளியே வராமல் இருத்த விட்டேன்.

அம்மா, அப்பாவுக்கோ திவசலன் புரிய வில்லை. மகத்தான புகழ்பெற்ற மாப்பிள்ளை யல்லவா வந்திருக்கிறார்! அப்பா அவரை காஞ்சேபசாரம் செய்து அழைத்துப் போய் மாடி ஹாலில் உட்காரவைத்து ஒரே புகழ் மாலையாகப் போட்டு அக்கரைத் திவசல அடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மாவுக்கோ ஒன்றுமே பரியவில்லை. வெண்கீச் அடுப்பில் வெண்கலப் பாணையை வைத்து ஜலம் கொட்டுகிறோம்! கொஞ்சித் துப் போடவேண்டிய கலப் பொருளையப் பஜ்ஜியில் தடிக்கிறோம்! இப்படியாக வீடு அக்கோலம் கக்கோலப் பட்டது!

அடக்க முடியாத ஆவலால் துண்டப் பட்டு, என் மத்தியானச் சாப்பாட்டின் பிறகு செல்ல அவர் அறிவா யன்னம்

சுயமேந்திர பிள்ளை அவர்களின்

— ஜனநாயகம்
மற்றும் இயல்பு

உங்கள் ஆட்சை இந்தியாவுக்கும் உலகத் தரத்திலேயும் புகழும் பரவலுடன் சாத்திய செய்யும் முயற்சியைப் போதுந்திருக்கிறதா என்கிற அனுதாபத்தையும் பரவலான அன்புடன் சேர்த்துக் கொடுத்த உங்களின் பரவலான கவனத்தை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்—அதனுடைய, உங்கள் முயற்சியைத் தோற்றுவித்தேன், நன்றி. உங்கள் புகழை, அருத்தத் தலைவருடையது இது பரவலான உலகம் செல்வியல்புடையதே.

2. பின்னர் குடிசை மனசுட் குதறியாகச் சத்தம் கேட்குது அந்த
புது துணியிட்டேயேயுமே 247வது மிகவுருஞ்சன்.

பாதிப்புகள் அரசாங்கச் சமர்ப்பை இவ்வாறு தகுதியை அளித்தது. தனியாகவே அரசுக்கு புகாரில் காட்டினால், அது தனியாகவே நடவடிக்கை எடுக்கப்படாது. அந்தோடி கோரினார் அது அரசாங்கம் செய்தது. இவ்வாறு அரசு, அடுத்தது தனியாகவே நடவடிக்கை எடுத்தது; தனியாக இதைப் புகார் மீதுதான் செய்தது; மேலும் உங்கள் அமைச்சர் - V.பா.ப.வும் மறுமறுப்பாகவும் மறுத்தல் செய்தது.

இது
என்னை முறைப்படி
சுத்தம் செய்தது!

ஸன்ஸைட் சோப்

சட்டியபுரத்தில் ராஜாஜியின் கல்லிலும் இட்ட பாரதி சூப்பகரித்த அன்றியும் இப்போது இந்த அழகிய கட்டிடமாக வளர்ச்சி யடைந்திருக்கிறது.

என்ற கொஞ்சம் 'யிசு' பண்ணிக்கொண்டு பிறகு பேச ஆரம்பித்தேன்.

"பெரியோர்களை! இந்த சுவாப்பின் காலகத்தை வாழ்த்த எனக்கு உயது போதாது. சூப்பகரி செய்த அயிப்பிராயம் உற அதுபயம் விடைபாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்லவேண்டும். இந்த காலகம் 'பேஷா வீருக்கிறதா' என்று 'கல்வி' யும் டி. கே. சி. யும் சொல்லியிட்டதால், அது கட்டாயம் பேஷாகத்தான் இருக்க வேண்டும். சீர்க. சுவாப் பண்ணிடம் அபிமானம் வைத்திருப்பது போல் பாரதியா சிடமும் சொல்பவும் அபிமானம் வைத்திருக்கிறார். அதுபற்றி சொல்ப சத்தோஷம். ஆகையால் பாரதியாரும் எனும் "சரி கல் சமாசமாக வாழ்வ யித்த கால்குலே!" என்ற சொன்னதோடு, இன்னும் பலவிதப் பொய்யா மொழிகளையும் கூறினேன்.

சுப்போல் செய்த காலகைத்ததை எப்படி கர்ணிப்பேன்? அமைப்ப பற்றி எழுதக் கூட துக்குது; அடக்கம் அழுக்குது; உணர்ச்சி துக்குது; உன்மை அழுக்குது; வீருப்பம் துக்குது; வெட்டம் அழுக்குது!

பின்னர் சுவாப் எல்லாருக்கும் மூவியமாகச் சுவப்போருக்கும் கத்தனம் கூறி விட்டு, "சாமிபோ, சாணம் ஐயப்பா!" என்ற கோஷிக்கச் சுவப்போர் "ஐயப்பா சாணம் சாமிபோ!" என்ற பதில் சொஷம்

செய்ய, இந்த விதமாக ஐயப்பனின் கிருணபாயம் வைபகம் பிரமாத வெற்றி காமாக மூலவடைத்தது.

எல்லாணாக் காட்டிலும் அன்று விசேஷமாக கத்தனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய வர்கள் சுவப்போர்க்கத்தான் என்பதில் சத்தேகமில்லை. இரண்டரை மணி உதரையில் காலகம் பார்த்ததோடு, அப்புறம் ஒன்றரை மணி போம் உட்கார்த்த பிரசங்கமும் கேட்டார்கள் என்றால், அவர்களுடைய அன்பையும் அபிமானத்தையும் கர்க்கத்தையும் தர்க்கத்தையும் பற்றி என்ன வென்று சொல்வ?

காலக காலமணிக்குத் தங்குவதற்காகப் படுத்துக் கொண்டோம். இரண்டு மூன்று தடவை 'கல்வி'வை எழுப்பி, "பணம் பத்திரமா வீருக்கிறதா?" என்று கேட்டோன். "ஐயப்பன் அருளால் பத்திரத்தான்! கீங்கன் கீம்மதியாகத் தங்கலாம்!" என்றார். "தப்படி என்றால் சரி!" என்ற எனும் கீம்மதியாகத் தங்கினேன்.

4. பாரதி மண்டபம்

ஐயப்பன் அருளால் மதரான் அறி காலையில் ஆறு மணிக்குச் எல்லாரும் எழுந்து, கல்விடைக்குறிச்சி ரயில்கே ஸ்டேஷனுக்குப் பிரயாணம் ஆனோம்.

எட்டயபுரம் போலீஸ்தாசாஸ்கோவில்பட்டி
க்டேஷனுக்கு டீக்கட் வாங்கிக் கொண்டு
வயில் ஈறானேன்.

எர்ப்புளித கைக்கேயத்துக்காசாஸாப்
சாஸுமாணிக்கம் பணம் கொடுத்தபேர,
அந்த பாதி மண்டபம் கட்டிட வேலை மத்த
நிலையில் இருக்கிறது என்ற பார்த்தும்
ஆகா எங்களைப் பிடர் பிடித்த உத்தியை.

அதைக் கட்டினும் அதை விலைவாசியுடன்
கவலியுட்குறிப்பிட்டு க்டேஷனில் வயில்
வழிய இலக்கிட்டம் எங்கைப் பிடரிதவல்
பிடித்த வயிலுக்குள்ளே தங்கியது!

வழியில் திருமெய்கேலி ஜங்கன் வந்த
தும், "இங்குலி மெடக்குமா?" என்ற
என்பர்கள் பவர் தனித் தனிவாசனம்
கட்டம் கட்டவாசனம் விசாரித்தார்கள்.
என்ன தான் விசாரித்தும் இங்குலி
மெடக் கவிவ்லு. உடனே தெரித்
கிடாத என்பர்களை எவ்வாறு ஒன்ற
சேர்த்த ஒரு மடபெரும் கு. நே. கா.
இயக்கத்தை ஜங்கனியேயே ஆரம்
பித்த வயத்தோம். இ என்பத இங்குலி
வயதும், பீர என்பத கோவையையும்,
கா என்பத சாப்பிதவயம் குறிக்கும் என்ற
விளக்கப்பட்டதும், கடிவிர்த்தவர்கள்
அனைவரும் தக்க சாசாத்தின் மூலமு,
"இனிமேல் கிரூத்த இங்குலி வாழ்க!"
"தொண்டை மிக்க தோகா வாழ்க!"
"கவலை நீக்கும் வாய்ப்பு வாழ்க!"
என்ற வானவாத்தின் கவலைப் பிளக்கும்
படி கோவையனை பிடரி, மேற்படி
கு. நே. கா. இயக்கத்தை எவ்வாறாக
அங்கேவித்தார்கள். பிறகு ஆளுக்கொரு பூரி

வாங்கி மேம்பாடு செய்தபாசத் திந்து
தொலுத்தார்கள்!

மேற்படி இ. நே. கா. இயக்கத்தைப்
பற்றி அந்த மாவை எட்டயபுரத்தில் எடுத்த
ஆரம்ப ஆசிரியர் மகாசாட்டம் கம்பி
பிரகாசபித்தம் கொடி எந்த விழா
வாழ்வினார்! அந்த மகாசாட்டம்போது
எட்டயபுரம் ஜோட்டம் சோர்த்தகாரர்
எனார், ஜோட்டம் தொழிலாளரும் தனித்
தனிவாக வாசனெய்ப் பத்திரம் அளித்த
தற்குப் பதில் சொல்லுமையில், "மேற்படி
1.6 கொடித் கவலுக்கெட்டுவா குகையடா
வாழ் மகா சாட்டம் தொழில்!" என்ற வர்த்
தவல் பொருவாறா சிபுனர்க்கு எண்டு
பிடித்திருப்பதைக் கம்பி குறிப்பிட்டார்.
அப்படியுட்கிட தொழில் தமது வாட்டில்
என்றும் எவ்வாறு பெருகி, ஜோட்ட
டம் சோர்த்தகாரர்களுக்கு அதிக வாய
மும், ஜோட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு
அதிக சம்பளமும் மெடக்க மேல்குமென்ற
சமாசாரம் வாழ்த்தக் கூறினார். அங்
விதம் ஜோட்டம் தொழில் மூன்றேற்ற
மடைகதற்கு இங்குலிதான் ஆதாரமானது
என்றும், ஆகையால் இங்குலியின் புனருத்
தானத்தக்கவரே அந்த காவலில்
திருமெய்கேலி ஜங்கனில் கு. நே. கா.
இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருப்பதாகவும் தெரி
வித்தார். "எங்களுடைய பிரவானத்தின்
போது திண்டுக்கல்லியே, மதுவாயியே,
விருதுவாரியே, மலையாளியேயே, திரு
மெய்கேலியே — ஒரு இடத் திரும்
இங்குலி மெடக்கவிலும்! இங்குலி இங்
வாது தமதுவா சந்திரன் இவ்வாறு

1. தொழில் இது அங்குலியின் கட்டியவாசு மார்தி
துவானத்த மகா பத்திரம் வாசனில் இரு புறநடு
திரவாட்டி திருமெய்கேலி வாசனத் தொகு
கக் ஆகைய தருவாத்தி. தொத்திருக்கிறேன்.
கட்டியவாசு அங்குலி ஆதாரத்திலிருந்து பிடிவ மன
மிகுதில் புறப்பாடுமே சோவானமான கட்டம்.

வானத்தவல் பொனவும், சதா
வாலி இவ்வாறு காவியத்தைப்
போனமும், தமிழ்ப்பண்ணை அன்னா
வை இவ்வாறு பொதுக் கட்டத்
தவல் போனவும் சோவையற்ற
திருத்தேற!....." என்ற 'கம்பி'
சொன்ன போது, சமயில் எந்
மட்ட குதவாத்ததைச் சொல்லி
மூகவாது, போகலாம்! ஆரம்ப ஆசிரி
யவர்க்கு தக்களுக்குச் சம்பளம்
குதவாசைக் கொடுக்கப்படும் அக்
செய்ததைக்கட தத்த சமயத்தில்
மற்ற மிக்க ஆகத்தப்பிட்டார்கள்.

கு. நே. கா. இயக்கத்தின்
அவசரமான மூன்றேற்றவானது
எண்ணுத் திருமெய்கேலியிலிருந்து
கோ எட்டயபுரம் ஆசிரியர் மகா
சாட்டம் கொண்டு போய்த்
சேர்த்த விட்டது! எனவே மெ

மணி ரோம் பிள்ளைகளைச் செலுத்த அபிவிமானத்தை.

1975ல் கமார் ஓரது மணிக்கு எட்டய புரம் போய்ச் சேர்ந்தோம். அங்கே எங்கோ வாகனத்திற்கு எய்தித் தற்பாடும் செய்ப்பு படவிலும், எட்டயபுரம் பாதி மண்டித் து எப்பர்தன் அங்கவது பேரும் முதல் டுன் எய்திடைக்குறிச்சிக்கு உத்திருத் து எக்க ளுடனேயே சரீய் பிரயாணம் செய்து உத் திருக்கையில் வாகனத்திற் தற்பாடுகள் வரத் செய்வார்கள்?

அவரது பந்தி காங்குளும் அநிக வலியப் படாமல் ஒரே கோவாலையாகப் பாதி மண்டிபத்தை அடைந்தோம். எப்போதும் காட்டு வந்தித் து அத்த மண்டிபத்தைப் பர்த்த ததும் எக்கனை யதிபாமலே ஒவ்வொருவ ளுடைய காங்குளும் செங்குளக்கு மேலே செலுத் துவந்தன. பத்தி உணர்ச்சி அப்படிப் பொங்கியது. "பாதிபாதி 'காணி' கீடம் வேண்டும்" என்றும், அதிலே 'மாளிகைகட்டித் துவண்டும்' என்றும் கேட்டுவிட்டுப் போனாரோ; அவர் கேட்டதற்கு மேலேயே இந்நா தயிற் மக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்!" என்ற ஒவ்வொருவர் மனதிலும் தோன்றியது.

பாதிபாதி கவிதைகள் போலவே அவ ரது ளுபகாரத்தக் கட்டிடமும் அழகையும் எப்போதும் அமைத்திருக்கிறது. ஒரு

பங்கத்தில் வாகனங்களுக்கு இடம். இந் திருபத்தத்தில் காரியாலயத்திற்கு இடம். மத்தியில் கிள்காணம் ஓரம். பின்புறம் பிரகங்க மேடை. (சந்தே மேடையாகவும் உபயோகிக்கலாம்.) ளுன்புறத்தில் கீண்டு வந்த துண்கள். எப்போத ளுப்பது.

கட்டிடம் அகோகாசப் பூர்த்தியடைத் து விட்டது. பூர்த்தியையும் மேலே கோபுரம் எட்டுவதுத்தான் பங்கி. இந்ந வேலை ளுளும் ளுமத்த விட்டால், "ஐயா! கவி யாசரோ! துண்கள் தயிற்சாட்டிப் பிறக்கத் திருவுளம் கொண்டதற்குக் காணிக்கை யாகத் தந்த மக்களைய காங்குள இந்நா இந்ந அழகிய மண்டிபத்தைத் துண்கள் ளுபகாரத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம்!" என்ற பெருமையோடு சொல்லலாம். திறப்பு விழாவும் கோவாலையாக எத்தலாம்.

மிண்டிபத்தை காங்குள பார்த்த அதி சயித்துக்கொண்டு வந்தபோது, கவிமணி அவர்கள், "கட்டிடத்தக்கு இதுவரை என்ன சொல்காவி யிருக்கிறது?" என்று கேட்டார்கள். "கமார் ளுப்பதாவியம் து விருக்கிறது" என்று கங்கி சொன்னதும், "ளுப்பதாவியமா? ளுப்பதாவியத்தாது? ளுப்பதாவியத்தக்குள் இங்கவது பெரிய கட்டிடம் எப்படிக் கட்டி ளுமத்தது? அதுவும் இந்நக் காங்குளித்?" என்ற ளுங்கிள்கால் வயத்த துச்சரியப்பட்டோம்.

ப ரா டை ஸ் பி க் ச ர் ஸ்

— தயாரிப்பு —

உண்மைக் காதலன்
உயர்வு

பழைய கருத்தின்
புதிய வேகு

B. ஜெய ந்த்

1979. த்த

பொன் ஏர்

வசனம்:
து ம் பி

டைரக்டர்:
T. P. S. மணி

பாட்டு:
கவி A. M. நடராஜ
முத்தியார்

ப ரா டை ஸ் பி க் ச ர் ஸ்

20, குப்பைய சேட்டித் தெரு, பழைய பாம்பலம், கோவை

"எவ்வாறு இந்த ஊர் மகாஜனாவின் சொந்தவதிகளுக்கும் மக்கத்தினும்தான். அவர்கள் சொந்த மேற்பாட்டில் கேட்க சாட்டுதற்படியால் இந்தத் தொகைக்கும் முடிந்திருக்கிறது. ஆளுநர் கட்டிடம் பூர்த்தியாக இன்னும் பதினாயிரம் ரூபாய் கேண்டும் போலிருக்கிறதே? யாளைப் போய்க் கேட்பது?" என்று கங்கி கவசியுடன் கூறினார்.

"வேறு யாளைக் கேட்பது? தமிழ் மக்கள்தான் கேட்டாகேண்டவர், கேட்டால் கட்டாயம் கொடுக்கிறார்கள். உறுப் பானுமணிக்கும் எம்மை கவியக் கூப்பிட்டிருக் கொடுக்கவில்லையா?" என்று சங்கமணி டி. கே. சி. உற்சாகமாகச் சொன்னார்.

டி. கே. சி. சொன்னதற்கு ஒப்பம் வகப் பதபோல், பாதி மண்டபத்தைப் பார்த்துப் பவசமடைந்த டிரோஜன் அன்னாமலைச் செட்டியார் அவர்கள், மண்டபத்துக்குப் போகும் பாதை முன்பில் இரு புறத்திலும் சாட்டிகதற்கு, சிற்ப வேலை யமைந்த இரண்டு கல் தூண்வரைக் காணிக்கை யளிப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

பிறகு எவ்வாறாகக் கட்டடப்பரம் ஆரம்ப ஆசிரியர் மகாஜனாவுக்குச் சென்றோம்.

கட்டடப்பரம் ஆரம்ப ஆசிரியர் மகா ஜனா டிரோஜன் ஸ்ரீ தன்னுமையச் செட்டியார் திறந்த ஸ்வத்துக் கச்சித மான ஒரு பிரசங்கமும் செய்தார், கட்டடப் புரத்திற்கு வந்த பாதி மண்டபத்தைப் பார்க்கதினும் தம்முடைய ஆயுளில் ஐந்து வருஷம் கடிவிட்டது என்று அறிவித்த விட்டு, கங்கி மந்திரி ஸ்ரீ அவிர்செலிங்கம் செட்டியார் கங்கி முன்புணர்ந்ததில் மக்க அக்கரை யுள்ளவர் என்றும், ஆரம்ப ஆசிரி யர்கள் தச்சபடி தச்சு கோரிக்கையை எடுத்துச் சொன்னால் கட்டடமும் வெற்றி கிடைக்கும் என்றும் கூறினார்கள்.

மகாஜனாபிறகு அக்கிராஜனம் கிெந்த டி. கே. சி. அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில் பிள்ளைகளின் 'பெற்றோர்கள்' வெளூத் தக் கட்டினார்கள்! "எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அது காவில்லை, தூது காவில்லை" என்று கச்சப் பெற்றோருகது ஆசிரியர்களை வந்த தொத்தாக செய்தால் உடனே அந்த ஆசிரியைக் கட்டிடப் போட்டு, "இந்தப் பாடத்தை நீ படி! இரங்கி என்னை நீ போடு!" என்று சொல்ல வேண்டுமாம்! உடனே அந்தப் பெற்றோர்களுக்குப் புத்தி வந்து "எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வந்தது போதும்!" என்று சொல்லி விடுவார்கள்! எப்படி யிருக்கிறது யோசனை?

பிறகு, மேற்படி ஆரம்ப ஆசிரியர் கச்சத் தித் தலையாண பெயடி இன்க்பெக்டர் அவர்கள் உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பள விஷயத்தில் பொதுமையா யிருக்கும்படி உபதேசித்தார் திருச்சு போயுளல் கதை ஸ்கூலில் தாம் உபாத்தியாயராய் யிருந்த போது "கங்கி" தம்மிடம் படித்தவர் என் பதைபுறம் சொல்லி வாகத்தார்.

ஆனால் "கங்கி" யோ குருவுக்கு மிஞ்சிய டோரடி, உபாத்தியாயர்களைப் பார்த்து, "உங்களுடைய பொதுமையைப் பார்த்து வளர்க்கக் கோபம் கோபமாய் வருமெது! பொதுமைக்கும் ஓர் எக்ஸ் இல்ஸயா?" என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ முத்த ஜாமலிக்கும் ஸ்ரீ ஜாபிரத னும் காரகாரமான திம்மானங்கித் தொண்டு வந்த காரகாரமாகப் பேசி கிறையேற்றினார்கள்.

முக்கியமாக என்க்கு சிலையிருக்கும் திம்மானம், "கங்கி மந்திரி ஸ்ரீ அவிர்செ லிங்கம் அகர்க்கச் சீக்கிரத்தில் செலந்தா செலந்தா மேற்கொள்ளா வேண்டும்; அப் போததான் குடும்பத்தக்களில் கஷ்டங்கள் அவருக்குத் தெரியும்" என்பததான்!

மேற்படி யோசனை மகாஜனாவுக் திர் மானமாக கிறையேற்றப் பட்டது, அவ்வது வருகடைய பேச்சுவேளாவது சொல்லப் பட்டது என்பது கங்கி குரபகமில்லை.

எப்படி யிருந்தாலும் இனிமேல் அதைப் பற்றிக் கவியும் இல்லை. மேற்படி யோச னையை கிறையேற்றுவதற்கு அவசியமில்லாத படிதான் ஸ்ரீ அவிர்செலிங்கம் கங்கி மந்திரி பதவிையை ஜாஸ்துமா செய்துவிட்டார்?

சுருகடசியாக, எங்கள் வந்த காரியம் எவ்வாறு முடிந்த வருக்குக் கொள்பினோம். கட்டடப்பரம் மகாஜனாவின் எமந்ததன் ஸ்ரீ அவிர்செலி கவர்கள், கட்டடப்பரம் மேலர் கத்தரையி செட்டியார் அவர்கள், கட்டடப்பரம் பாதி இன்க்பெ மன்றத்தைச் சேர்ந்த மதர ண்பர்கள் எல்லாரும் ஒருமுடிமாக "மதபடியும் சீக்கிரம் கா வேண்டும்!" என்று சொன்னார்கள்.

"அதெவ்வாறு முடியவே முடியாது; பாதி மண்டபத் திற்ப் விழாவின் போது தான் மதபடி வரமுடியும். அதற்கு முன் னால் வரமுடியாது!" என்று எங்கள் கண்டிப்பாகப் பதில் சொன்னோம்.

"அப்படியானால் சீக்கிரம் சீக்கிரம் திரும்பி வருகது கண்டிப்பாக சீக்கிரம்!" என்று ண்பர்கள் சொன்னார்கள்.

ஐயப்பன் அருகால் அவர்களுடைய வாக்குக் கண்டிப்பாகப் பவிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

கதலிலுள்ள எட்டிய பார்த்தேன். என்ன விரைது! குளிர்த தண்ணீர் கிமிசாயிலே சரப்பிலும் வழக்கமுடையவர், அன்று தம் கண்ணை மூடாமலும் கழந்திச் சுழந்தி இழுத்த விட்ட எதையோதேவும் ஆராய்ச்சி யில் முனைந்திருந்தார்!

வெற்றியின் அருளுதையம் கண்டு சந்தேக மில்லாதது என் உணர்வு.

அன்று மாலை ஊரூ மணி சுமருக்கு, சமணி வகையில் பிரித்த ஒரு புடவைகடன் என் அறைக்குள் ஒடி வந்தான்.

"அக்கா! அத்திப்பேர் இதை உன் கிரிடம் காட்டச் சொன்னார். மதனப் பண்ணியிலிருந்து வாங்கி வந்தாராம்!" என்றான் மூச்சு விட்டபடி.

கந்தையிலும் விந்தை! எனக்கென்று படவைகூட வாங்கி வந்தாரா! அட, ஐயக் கேட்ட கூடவா! என்ன ஆழமான கவர்! என்ன அற்புதமான சரிவை வேண்டியா டமைத்த பார்டர்! பொருத்தமான கணமும், அனகாவ ஐக்கெட்டும் வரங்கி யிருக்கும் அகர், அவற்றை வரங்கும்போது சீரைய மாக என் உருவைச் சித்திரை செய்தே யிருப்பார்!

"சரி, படவையைக் கொண்டு போய்ப் பத்திரமாக அத்திப்பேரிடம் கொடுத்தே னீடு, போ! போ!" என்றேன் சித்தக் கருமைமுகமே.

சமணியின் முகம் எவ்வு விட்டது. மேலே ஒன்றும் கேட்காமல் புடவையை மடித்துக் கொண்டு போய் விட்டான்.

மேலே சென்ற சமணி சித்திரைமே திரும்பி வந்தான். அவன் முகத்தில் முத்த முத் தாக வியர்வை அரும்பி யிருந்தது. அவன் என் பக்கம் பாராமலே மூச்சுத் திணற அம்மாவிடம் சென்றான் :-

"அம்மா! அத்திப்பேர் வண்டி கொண்டு வரச் சொல்லுகிறார்! மாலை ஐந்தரை மணி வண்டிக்கே அகர் வருக்குப் போக வேண்டுமாம்!"

அம்மா வையிலிருந்த சிட்டுவந்தைய பொத்தென்று கீழே போட்டான். "இந்த அசட்டுப் பெண்ணோடு என் என்ன செய் வேன்? வந்த புருஷனை என்ன வென்று கூட விசாரிக்காமல் இப்படி அடம் பிடிச் சிறதே? அவருக்கு ஏன் கோபம் வராத?" என்று சொல்லிக்கொண்டே தன் தலையில் அடித்துக் கொண்டான்.

"இந்தா பார், சமணி! உன் அத்திப் பேரிடம் போய்ச் சொல்லு; எல்லாவற்றை யும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு புறப்படி அக்காவருக்குக் கொஞ்சம் அயகாசத் வேண்டுமாதலால், ஆறரை மணி வண்டியில் புறப்பட்டு விடலாம் என்று என் சொன்ன தாகப் போய்ச் சொல்லு!" என்ற சொல்லி சமணியை அழப்பி விட்டுப் பின்னோடு ாணும் சென்றேன்.

பெட்டியில் எல்லாவற்றையும் மூங்கரசு எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தவர், சமணியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் திரும்பினார்.

"என்ன! அப்படியானால் உன் அக்கா, அம் என்னோடு வரப்போகிறாள்?" என்றார் சித்தக் கிவப்புகன்.

"ஆமாம்! என், என் கருவதால் உங்கள் ஆராய்ச்சிக்கு சொம்பவும் இடைஞ்சலாக இருக்குமோ?" என்ற குடான சேவிய புடன் என் அவருக்கு முன்னும் போய் சித்தேன்.

விவப்பினும் விரிந்த தம் அழகிய விழி கரைல் அவர் என் உச்சி முகம் உள்வம் தாய் வரை உர்த்த கோக்கினார். கோபத் தால் சிமிர்ந்த சிந்த என் சிரம் வரைத் தால் வலிந்தது.

"மணி ஆது! வண்டி கொண்டு வரட்டுமா, அத்திப்பேரிடம்!" என்று கீழிருந்த சத்தினுள் சமணி.

"அட, முட்டான்! இப்போது யார் உன்னை வண்டி கொண்டு வரச் சொன் னது?" என்ற மாடியில் இருந்தபடியே பதிலுக்குச் சத்தினுள் இவர்!

★ ரொம சாஜ்யம் ★

"ஐயவோரு கிராமமும் ஐதா அநிவாத்தபுடன் உதய ஐயவோரு குடியாக ஆகவேண்டும்" என்றும் கத்தி மகத்தமையில் இவ்விவாத்தபுக்காகத் தொண்டு செய்வார் யாருப் எத்திரியாக.

"கிராம சாஜ்யம்" எத்திரியகையில் ஆதிபா: சூ ஐ. பையக வரைபதி: குறையகவரைகன்: சூ ௪௪. விதாவகா, தி. சாசுசத்திரன்: து. அருளுசாயி. ௪௪. மே. குத்யமாராமி: ௪௪. குருசாயி. தா. சாமகிருத்யம். ௪௪. கிராமன். உரட்டர் சேனத்திரி. க. அருளுசாயி.

முகம் இதுந் வெவியாக் விட்டது

சத்திர விவரம்: உன் தரடு ரூ. 0-0-0; வெனி தரடு: ரூ. 7-8-0

தனிப் பிரதி: .. ரூ. 0-8-0; .. ரூ. 0-10-0

மாணேஜர், "கிராம சாஜ்யம்", கல்முற்பட்டி பேரகடு. மதுரை ஜீவகா

தடனும்தான் உபசாரம் செய்தான் என்று
யன்வரி ஏமாந்தே போனோனே! இப்பொழுது
தன்வரையே புரிமொது, இவனுடைய கெட்ட
செயல்கள்கள் எவ்வளவு. எனக்கு இது
முன்னமேயே தெரிந்திருந்தால் பட்டினி
கிடந்து உடையித்திருப்பேன்; இந்த சீசன்
கீட்டில் தஞ்சம் புகுந்தே இருக்கமாட்
டேன். எவ்வளவு சாட்சனாக இருக்கும்
ஜஸ்டீஸையும் இப்படி ....சே! சாமரத பாபு
அவ்வளவு மோசமாக உட்காருகிறான்?
ஜஸ்டீஸையும் கொம்ப சல்லவன் ஸூத்திரே;
தவறான வழியில் இருக்கும் போய் இருக்
கவே மாட்டார்கள். ஆனால் உண்மையை
எப்படித் தெரிந்துகொள்கிற?—என் குரூர
குழம்புகிறேன்! கடவுளே! இப்படி என்னைச்
சொலிக்கிறேன்; என் என்வரிடம் இவ்வளவு
கொள்க? இன்னும் சொல்கிற? மன்னித்து
விடு, ஸார்!" என்ற முறை முறைத்தவாறு
சந்திரன் அழுகிறான்.

அதே சமயம் அந்தக்குள் யாரோ வரும்
காலடிச் சத்தம் கேட்டது. என்னைத்
தடைத்துக் கொண்டு சரியாக உட்கார்ந்த
கொண்டான் சந்திரன். கையில் பாதுகை
உட்காருகிற பட்சோதரன், "இன்னும்
தங்கியிருக்கிறாயா, அப்பா?" என்ற கேட்டான்.

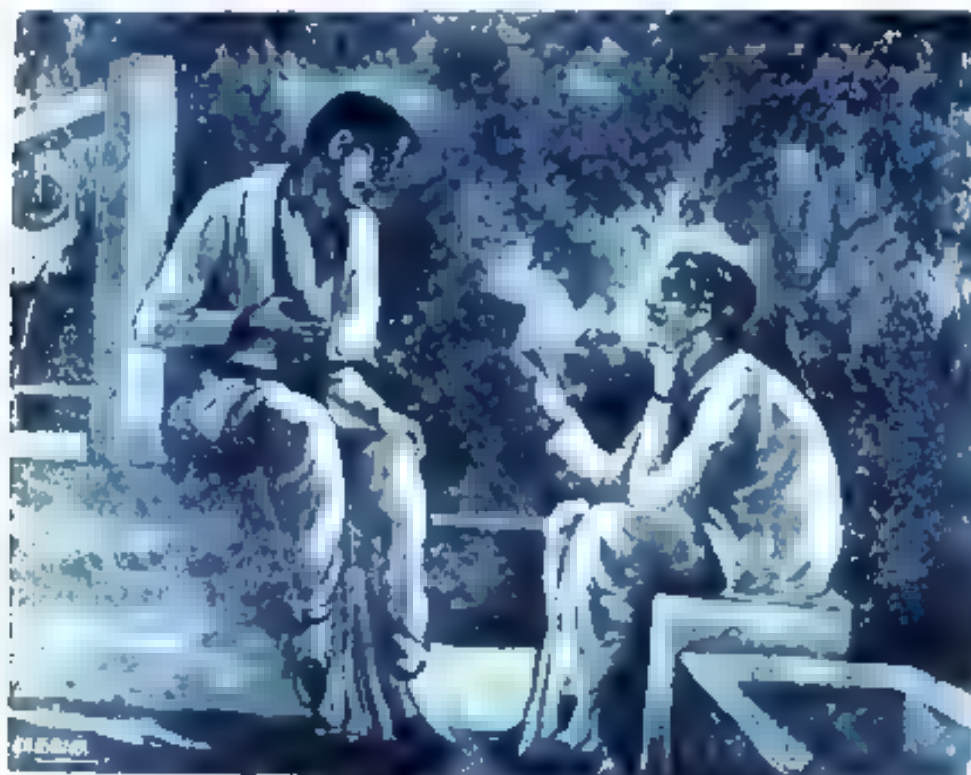
சந்திரன் பட்சோதரனைப் பரிசுத்த
எண்ணி, "இல்லை, அம்மா! என்னைக்கு
சாமரத பாபு ஊருக்குப் போகப் போகி
ருகிறேன், உனக்குத் தெரியுமா?" என்ற
கேட்டுவிட்டு அகருகையே முகப்பாவத்தைக்
கவனித்தவாறு.

"எனக்குப்போ? என் இவ்வளவு
செய்கிற?" என்ற பாயப்பிடனும் வருத்
தத்துடனும் விசாரித்தான் பட்சோதரன்.

"கால் சரியாகி விட்டது. இனிமேல்
அகருக்கு இங்கே வந்து வேலை?"

பட்சோதரன் இதற்கு ஒன்றும் பதில் அளித்
தவால் போய் விட்டான். சந்திரன் பங்கைக்
கொடுத்தக் கொண்டு, "இவருக்கு மன் இவ்
வளவு அக்கறை! ஏதோ விவரப்படுத்தி
இவ்வாறு விட்டான் .....சரி, போகப் போகப்
பாப்போம்!" என்ற மனத்தன் என்வரித்
கொண்டு தங்கும் முறையில் ஈடுபட்டான்.

மீதிரன் என்வரித் துன்பத்தின், ஹரித்
தாரினி முதலியவர்கள் இரண்டு சாட்சன்
சுழிதப்போகும்படி சாமரதன் கொல்லி
யம் கேட்டவன் பிசுபாசமாக விடை
பெற்றதென்கொண்டு கீழேவந்து குழப்பம்

**கடினமான
பாதையாலும்...**

டன்ஸப்
ஜயண்ட்ஸ்
சமாளித்துவிடும் ★

★ ஸ்டாண்டி ஒரேயொரு பாதையும் மாட உறுதியுள்ள
"டன்ஸப் காண்டி"
என்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

DR. P. C. 173

வண்டி புறப்பட்டது. சந்திரனின் முகத்தில் கவலை குழந்திருப்பதைக் கண்ட சாமரதபாபு, "சந்திரன், என் முகம் காட்டமா யிருக்கிறது?" என்று கேட்டார்.

சந்திரன் ஒரு பெருமூச்சு விட்டி, "சாமான், இந்த உலகத்தில் எனக்குச் சாமே கிட்டாத என்று சொல்கிறேன். எனக்கும் பிறக்காத முன் ஒரு வேளும் கீழ்மதியே கிடையாது. கிட்டிக்கு வந்த பின்பாவது கீழ்மதி வற்புறம் என்று கிரைத் தென். ஆனால் கீழ்மதி கிடையாதுமே. கவலைதான் அதிகரித் திருக்கிறது!" என்றான்.

"ஏன்?"

"உன் என்று கேட்கிறீர்கள்? என் உயிருக்கு உயிரைப் பார்த்த பெண் மன கீழ்மதி இழந்த கவலைதான் வாழும்பொழுது எனக்கு வப்படி கீழ்மதி கிட்டும்?"

சந்திரனின் வார்த்தையின் கருத்தை உணர்ந்த சாமரதபாபு, "கீ வான் செய்வ முடியும், அப்பா?" என்றார்.

"அதனால்தான் எனக்கு கீழ்மதியே கிடையாது என்கிறேன்" என்று உறிகுன் சந்திரன்.

அதற்குள் வண்டி கட்டைகள் போய்ச் சேர்ந்தது. சாமரதபாபு கண்ட வாகனிக் கொண்டு சந்திரனுடன் பிரிப்பாத்தது அடைந்தார். சாலில் வந்த கீழ்மதி. சாமரதபாபு சாலில் வறி உட்கார்ந்த பின் தன், "பேசும் வருகிறேன், சந்தி என்னைப் பற்றி உனக்கு வித்தியாசமான எண்ணம் துண்டியில்லையே!" என்று கேட்டார்.

"என்ருய்ச் சொன்னீர்கள்! உங்க மீது என்ன குற்றம்? என்னால் என் விதி விதைத்த வினாவான். என்னை மற்ற விடையீர்கள், என் பதாவது குற்றம் குறைகள் செய்திருந்தாலும் மன்னித்த குறும் போகவே என்னிடம் அன்பாக இருக்கன். என் உயிர் போனாலும் சரி, இப்போதுக்குச் சாகம் தரும் விஷயத்தில் எவ்விதமான குறையும் வைக்கவேண்டி. இது மட்டும் கிச்சலம், சரி, போய் வருங்கள். குரபகிருக்கட்டும்" என்று உறி சந்திரன் விடை பெற்றது கொண்டான். சாமரத பாபுவும் என்னவிலே கீர் ததும்ப அவனியே உற்றுப் பார்த்தது கொண்டிருந்தார்.

21

கிரிஸ்தமஸ் விடுமுறைக்குத் தவற சேர்ந்த வாரியை கண்புருக்குச் சென்ற

புத்தி வானிலை!

சாமரதபாபுக்குத் தம்முடைய கவலைய விஷயத்தைப் பேசும் வார்த்தை எடுத்த கொண்ருக்கிறது என்ற விஷயம் சம்பவ நிகழ்ச்சி மூலமாகத் தெரிய வந்தது.

அந்த சம்பவம் பொழுது அவ குறைய தந்தது, "சாறு, உனக்குக் கல் பாணம் செய்வதிலாகம் என்று மனவளிக் காலியில் உன்னை துலிசப் பிரகாரம் கம்பவ குடம் பேசும் வார்த்தை எதிலிக்கொண் டிருக்கிறேன். பெண் அழகா யிருப்பாளாம். என்ருய் படித்தம் இருக்கிறாளாம்!" என்றார்.

"அதற்கு இப்பொழுது என்ன அவசரம், அப்பா? படிப்பு முடிந்த பின்னும் செய்த கொண்டால் போகிறது!" என்றார் சாம ரதபாபு.

அந்த சம்பவம் பொழுது அவ குறைய தந்தது, "சாறு, உனக்குக் கல் பாணம் செய்வதிலாகம் என்று மனவளிக் காலியில் உன்னை துலிசப் பிரகாரம் கம்பவ குடம் பேசும் வார்த்தை எதிலிக்கொண் டிருக்கிறேன். பெண் அழகா யிருப்பாளாம். என்ருய் படித்தம் இருக்கிறாளாம்!" என்றார்.

"அதற்கு இப்பொழுது என்ன அவசரம், அப்பா? படிப்பு முடிந்த பின்னும் செய்த கொண்டால் போகிறது!" என்றார் சாம ரதபாபு.

"படிப்புக்குத் கவலைய த்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? அநெல்லாம் கீ 'பாக்' செய்வதிலுமாய்!"

"இப்பொழுதே கவலையம் செய்த கொண் எனக்கு இஷ்டமில்லை."

"உன் இஷ்டம் என்ன? வருகிறவர்கள் என்னால் 'வாய்நாக்கு இந்த வருஷம் கல் பாணம் செய்வதில்லையா?' என்று கேட் கிருக்கன். இந்த வருஷம் செய்தவிட வேண்டும் மற்ற என் நிர்வாகித்த விட் டுன். எவ்வளவு கவலையதில் ஆடு வேண்டும் அல்லவா?" என்றார்.

சாமராத பாபுவக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று புரியவில்லை. மறாசன் தம் தகப்பனாரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வக்கீலாவிற்குக்கும் விசுஜிசோசைப் பரீக்ஷப் பரப்பப்பட்டார்.

"நீ மராத், அபூர்வமாக யிருக்கிறதே! என்ன விசேஷம்? லா! விட்டை விட்டு ஓடி வந்த விட்டாயா, என்ன!" என்று புன்முறுவலுடன் கேட்டவாறு சாமராதபாபுவை வாகேற்றூர் விசுஜிசோசை.

சாமராதபாபு சிரித்துக் கொண்டே, "இன்னும் உன் பரிமாசம் போன பரட்டைக் காரோடே!.... அறிகுக்கட்டும். உன்னை ஒன்று கேட்க வந்தேன்" என்று ஆசை பித்தார்.

"என்ன?"

"அப்பா பணக்குக் கல்யாணம் சீச்சயம் செய்கிறுக்கிறார்....."

"டேய்! தேதி வைத்தாதி விட்டதா?"

"அதெல்லாம் இல்லையப்பா! என்னுடையோடவைக் காதலிக்கிறேன் என்பதற்குக் கூலக்குத் தெரியுமே! என் அபிமானத்தான்....."

"எட்டாவது காரியத்தையப் பற்றிப் பேசினால் பணம்? சாதி விட்டது சாதி கல்யாணம் செய்ய வந்தால் குடும்பத்திலும் சரி, அவருடைய குடும்பத்திலும் சரி, ஒரு வருமே சம்மதிக்க மாட்டார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது மூடகன் கெடப்பத் தேனுக்கு ஆசைப்படுவது போல ஆசைப் பட்டு என்ன பிரயோஜனம்? பேசாமல் உன் அப்பா பார்த்திருக்கும் பெண்ணையே கல்யாணம் செய்து கொண்டுவிடு. அது தான் கல்வது!" என்று விசுஜிசோசை.

"கல்யாணம் தெரியாமல் பேசுகிறாயே! ஐயோ! என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டுவதை கத்தகூட விரும்புவான்போ விரும்புகிறது!"

"கத்த விரும்பினால் மட்டும் ஆகிலேமா? அவன் அப்பா அம்மா உயிருடன் இருக்கிற வரையில் இது கட்டக்கூட காரியம்!"

"எதோ என்னை அலோசனை கேட்போம் என்று வக்கால் இப்படியே பேசுகிறாயே! என்ன, போ!" என்று அபூர்த்தி கெண்டாச சாமராத பாபு.

"என் வேறு என்ன சொல்வது? கத்தவைப் போல ஐயோவை இறுத்தும்

கொண்டு ஒடிப்போய் வாழ உனக்கு அவ்வளவு கதரியம் கிடையாது. கதரியம்கூட அழகுத்துக்கொண்டு நீ வந்துவிட்டால் என்னுடைய உதவியைச் செய்ய என் மன்றம் கித்தமா யிருக்கிறேன்!" என்று விசுஜிசோசை.

"அது கிடக்கட்டும், அப்பா! ஒன்று செய்தால் என்ன? கத்தவின் சம்மதித் தைச் சரியாய்த் தெரிந்துகொண்டு, வேறு யாருக்குமே தெரியாமல் ககியமாகக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு விட்டால் அப்பறம் யார் என்ன சொல்லக் கிடக்கிறது?"

"கிருட்டுத் தாலி கட்டிவிடலாம் என்று கினைக்கிறாயா? அதற்கு அவன் சம்மதிக்க வேண்டாமா? அப்படி அவன் சம்மதித்தாலும் அது தெரிந்த பிறகு யாழ்க்கையிற் கத்தையோ கட்டக்கூடாது. உன்னாக வேண்டி வருமே! கல்யாணத்தை யும் இப்பொழுதே யோசித்துக் கொள்!"

"என் எதற்கும் கயாள்!"

"அட, அவ்வளவு துணிச்சல் உனக்கு வந்த விட்டதா!"

"அறிகுக்கட்டும், அப்பா! என் சொல்வதைக் கேள். கினைக்கக் கத்தாயிடம் போய்க் கேட்டுப் பார், என்ன?"

"என்னாயா சொல்கிறாய்? அதை யெல்லாம் என் தலையில் கட்டாதே! அதற்கு வேறு யாசாவது பார்!"

"என்ன, விசுஜிசோசை! உன்னைத் தவிர என் ஒரு வேறு யார் இருக்கிறார்கள்? கி போய்த்தான் அகவேண்டும்."

"பணக்கு இதெல்லாம் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கவில்லை. இருந்தாலும் கனக்காகப் போய் வருகிறேன். ஆமாம், என்னைக்குப் போவது?"

"என்னைக்கு உனக்குச் சொககியமோ, அவ்வைக்குப் போ! இதெல்லாம் கொஞ்சம் கிச்சாம் தெரிந்தால் கல்வது. எல்லாம் சகவேமா யிருக்க வேண்டும். தெரிந்ததா?"

"அதுகூட பணக்குத் தெரியாதா? ஆனால் எந்த சர்க்கை வைத்துக்கொண்டு அக்கே போவது?"

"கிவிட்டை யாடப் போகிறவன் போல் போய்க் சேரு! அதுதான் கல்வது. என் கவண்யுமாறு ஒரு கடிதம் பழுதித் தருகிறேன்."

"சரி, கி ஒரு கடிதம் பழுதித் கொடு. என்னைக்கே என் போய் வந்துகிறேன்!" என்று கூறி பழுத்தார் விசுஜிசோசை.

(தொடரும்)

இப்பொழுது மீண்டும் கிடைக்கும்!
பேயர்போன
‘ஆடு மார்க்’ துணிகள்

பங்குளி மீண்டும் துணிவெஞ்சும் இப் பேயர்போன ‘ஆடு மார்க்’ குடைவகைகள் — அகவரின் உயர் குணத்திற்கும், உகழ்ப்புத் தன்மைக்கும், சிறந்த பேதுமறக்கும் இதுவே உங்கள் உத்தரவாசம். சென்னை ஆளுங்குடிக்கெடவே நாய்கள் இப்பொருளின் வுத்த முகாந்தராரியங்களில் இரவு மடக ஓயாமல் முகிந்து வந்துவகோம். தங்களுள் பேதுவ துணிகளின் கிடைக்காமல் தவிக்கே நேர்த்தது. ஆளுக் இப்பொழுது ‘ஆடு மார்க்’ கிடைக்கவரும் வுத்தவரும் இரவு துணி நிறுவகையும் மீண்டும் வுத்தவக் கிடைக்கும். அகவர உங்களுக் களிப்பதாகவா:—

ஆடு மார்க்

‘ஆடு மார்க்’ பருத்தி துணிகள் மீட்க நேர்த்தியான பருத்திவிலக்குத் துணிவத் திறமைவடவ். இப்பொருள் சிறந்தவக் கிடைக்கக் குகந்தர போவ் கெடுவு செவ்வப் படுவகவ.

உகழ்ப்புத் தன்மை

இத்த துணிகள் கிடித்துவழக்கும். கவவவவு முடாகவ் கவவவ செவ்வப்பட்டுவோதிறம் களிதிக் காவமுகாவ.

பேதுமறி

‘ஆடு மார்க்’ துணிகளின் மீட்கவம் அகவரின் குணத்திற்கும், உகழ்ப் பிறகுமேவ்வ, சிவவவவவவவவவவ. இத் துணிகள் உகவம் வவத் திறகுக் கிடித்த பேதுமறியே போவ் வகவவ உத்தரவாத மளிக்கிடுமும்.

‘கேவ்வ’ கிட்டிவகுக் ★ கவவ்வாத ★ கெட்டிவடவ் டட்டி கிட்டிவகுக் ★ கெடு வவ்வாத ★ கவத் தோவ்த்த கவவ்வாத ★ உகவவவவ் ★ கவ்வ கிட்டிவகுக்.

வுத்தவவவ கெடுவ விலவவ

வுத்தத்திறகெடவே பங்குளி மீட்கவ் சர்க் கெடுக்கு வவ்வ செவ்வவவ பருத்திச் சர்கத் களிவ் விலவவ் கிடிவகுமாவ.

பாசகவுட் பருத்தி துணிக் கவ்வவவ 1,00,142 சாத்திவ்

கவவவ டட்டிவ் 2,01,49,000 வவவ

துணிக் கவ்வ கிட்டிவடவ் 2,87,47,834 ..

பாசகவுட் துணி — உகவவ் கவ்வவவ

இவ்வகிவ் 1,03,00,000 ..

விலவவவகவ்வவவ கிட்டிவடவ்

மாவத் துணிகளும் 1,20,46,439 ..

உகவவகுத் துணிகள் கிடைக்காமலிடுத் தவத் காவவத் இதிவிக்குத் தவ்வகுத்!

தவவவப்போவ்வவ:

தி பங்குளுர் மில்ஸ்

தி பங்குளுர் உகவவ், கவட்டிவ்

& கிவ்வக் மில்ஸ், கோ., மீட்டி,

பங்குளுர் கவிடி

வதுவகுவவ், கவ்வவவவவவ

ட்டிவகுவவவ

மீவ்வி & கோ., (செவ்வவ) மீட்டி

‘ஆடு மார்க்’ உகவ்வத்திடு கோக்கிவவவவ துணிகளின் வுத்திடுதி

இரு சமிக்ஞைகள்

சு. ரா.

என் தங்கை மைதியையும், உமா மகேசுவரையும் தனிக் குடித்தனம் வைத்துச் சுமார் ஒரு வருடமாகப் பிரித்தது. சென்ற திபாவளி யன்று பழைய தகராறுகள் தீர்க்கு உமா மைதியை அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

அதன் பிறகு அடிக்கடி அவர்களிடமிருந்து கடிதம் வந்து கொண்டிருந்தது. அம்மியொன்றைய மாகவும், செலக்கிய மாகவும் இருப்பதாகவே கடிதங்கள் தெரிவித்தன.

இந்தத் திபாவளிக்கு அவர்களை வர அழைத்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், என் பெயருக்கு இரண்டு கடிதங்கள் வந்தன. விவரத்திலிருந்து கையெழுத்து எனக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கிற்று. மைதியையும், உமாயும் தனிக் தனியே கடிதம் எழுதி யிருந்தார்கள்!

விஷயம் ஏதோ இருக்க கொண்டு மென்று அவற்றை அசை அசைமாசுப் பிரித்துப் பார்த்தேன். நான் கிடைத்த படியே அவர்களுக்குள் தகராறு ஏற்பட்டிருந்தது. மைதி, "என்னை உடனே அழைத்துச் சென்று விடு!" என்று எழுதி யிருந்தாள். உமா, "உன் தங்கையை உடனே அழைத்துப் போ!" என்று கோடிட்டு எழுதி யிருந்தாள்.

"இது என்ன விபரீதம்?" என்று எண்ணியவாறு, கடிதங்களை மீது மொரு முறை படித்தேன்.

மைதில் எழுதியிருந்தாள் :

"அண்ணா

இவர் உன் மைதியேயே மனம் மாறி, என்னை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். இனி கனக்கு வாழ்க்கையில் துன்பம் என்பது இல்லை என்று மனம் துரித்திருந்தேன். என்னுடைய கம்பிக்கையில் இவ்வளவு சீக்கிரமாக மனம் மாறும் என்று நான் கிடைக்கவே வில்லை.

நான்கு நாட்களுக்கு முன் அவர் ஆபீசுக்குப் போயிருந்தபோது இது தெரிந்தது. அவருடைய பெட்டியை மறந்து பூட்டாமல் சென்றிருந்தார். நான் வேடிக்கையாக 'அதில் என்ன இருக்கிறது. பார்க்கலாம்' என்று திறந்தேன்.

பெட்டியை முடிவதும் இறங்கிப் பார்த்த பிறகு, 'என் பார்த்தோம்' என்று மனம் கொடுத்து கொள்ளும்படி, யாவிட்டது அந்த வெட்கக்கேட்டை எப்படி அண்ணா எழுதுவான்?..... எனக்குப் போட்டியாக இன்னொரு பெண்ணின் படம் அருளுடைய பெட்டியில் இருந்தது! அவரால்தான் இவருக்கு என்னைக் கண்டால் பிரிக்கவில்லை என்பது தெரிந்த பிறகு நான் என்ன செய்வது?... தவிர ஏதாவது கேட்கலாம் என்று பார்த்ததும் நான்கு நாட்களாக--அதாவது நான் அந்தப் படத்தைப் பார்த்த நாளிலிருந்து--ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை நான் அவருடைய படத்தைப் பார்த்தது தெரிந்து விட்டதோ என்றுமோ!

என்னும் இனி ஒரு அணம் கூடப் பொறுக்க முடியாது. நான் இப்பொழுதும் அவருக்கும் தடையாக இருக்கிறது. எனக்கும் கிம்மதியில்லை. ஆகையால் நீ இக் கடிதம் கண்டதும் வந்து ஏதாவது காரணம் கூறி என்னை அழைத்துச் சென்று விடு! பகலாய் அடுத்த துள்ளத்திலாவது எனக்கு நல்ல வாழ்க்கையைக் கொடுக்கட்டும்.

உன் அருமை மைதி."

உமா எழுதியிருந்தாள் :

"கோபாய்!

வாழ்க்கையில் நான் இதை விடப் பெரிய தவறு செய்திருக்க முடியாது. 'பெண்களை நம்பாதே!' என்று சொல்வது பொய்யல்ல என்று இப்பொழுதல்லவா தெரிகிறது! ஆயினும் மைதில் இப்படித் துரோகம் செய்யாள் என்று நான் கனவிலும் எண்ணுவோ வில்லை, இப்பொழுது கூட அதை நம்புவது கடினமாகத்தான் இருக்கிறது.

விஷயம் இதுதான். உன் தங்கையின் பெட்டியில் நான்கு நாட்களுக்கு முன் ஒரு புதுவாள் புகைப்படத்தைப் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்ததிலிருந்து நான் மன அமைதியை இழந்துவிட்டேன். அவள் இருதயத்தில் இன்னொரு புருஷனுக்கு இடமிருப்பதை அறிந்த பிறகு எனக்கு இருப்பேரோன்றாயில்லை.

அவனிடம் விசாரிக்கலா மென்று பார்த்தேன். நான்கு நாட்களாக ஒரு

மாதிரியாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை அவன் குட்டி யெனியாதி விட்டதைத் தெரிந்து கொண்டாலே, என்னமோ!

இக் கடிதம் கண்டவுடன் உங்களுடைய தங்கையை அழைத்துப் போய் விடு! நான் கீழ்க்கண்ட தேர்தல் பிரம் போய் விடுவேன். எனக்கு வேறு வழி தென்படுவதில்லை.

உமா."

கடிதங்களை என்னுக்கு மூன்று படித்த பிறகு எனக்குத் திந்து கிம் பித்தை உண்டாயிற்று. இதுவாஸம்மும் சந்தேகப்பெய் வறுத்து விட்டோ. நே விசாரிப்பதற்குத் சந்தர்ப்பம் துவ்வாஸம் போய்விட்டது. ஆகையினால் நேரே போனும் சமாதானம் செய்து வைக்கலாம் என்று கருபிக்கையுடன் திரையாவிக்கு வெள்ளையா ஐயுவிட்டதுடன், மற்ற பொருள்களுடனும் கூட்டுப் புறப்பட்டுடன்.

பூர்வீ போன சமயம் உமா ஆபீசுக்குப் போயிருந்தான். என்னைக் கண்டதும் மாநிலம். "அண்ணா!" என்று கீழ்க்கும் கண்களுடன் கவனிக்கப்பிடித்துக் கொண்டான்.

"மைதிவி! மது, நீ கடவா இப்ப அவசரப்படுவது? நீ புத்திசாவி என்று என்ன! எந்தேனோ!... அழாதே!" என்று என்னை அழைத்துச் சென்றேன்.

மாமாநிகாரம் செய்து கொண்ட பிறகு, "அந்தப் படத்தைக் கொண்டு வா!" என்றேன்.

"அது எல்லாவிடம் துவ்வாஸம்! அந்தப் பார்த்துதான்!" என்றான்.

"அட பைத்தியமே! அதுதான் அவசரப்பட்டு விட்டால், எங்குக் கூர்ந்து பார்த்திருந்தால் உன்னை தேடிக்கிட்டுத் தும். எதற்கும் அவன் சாயந்திரம் உதவி தெரிந்து போனது!" என்று சமாதானம் படுத்தினேன்.

பிறகு அவனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பெட்டியிலிருந்து புதுசனின் படத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். என் மனநிலைக்கு பாதி பாரம் இருக்கிவிட்டது.

சாயந்திரம் உமையை அழைத்துக் கொண்டு யெனியா சென்றேன். "பார்!" இல் உட்கார்ந்திருந்தபொது, நான் எடுத்த பொய்நூல் புதுசனின் படத்தை அவன் கண்கள் கொடுத்த. "உன்குடப் பார்த்து விட்டு, உன் ஸ்டடி சரிதானு என்று சொல்" என்றேன்.

அவன் சற்று நேரம் அதை உற்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லையே!" என்றான் கடைசியில்.

"உமா! அந்தப் படத்திலிருப்பது மைதிவி என்று தெரியவில்லையா? அம்மான் கொடுத்தின்போது நீ மைதிவிதாய் பார்த்த வில்லையா?" என்று கேட்டேன்.

"அப்போது தான் நான் கோபத்தில் தலைவாக் துக்கவே யிங்கியே! எப்போது பார்த்திருக்க முடியும்?" என்று சொன்ன - நா தலை குவித்தான்.

நாவு மைதிவிவிடம் அந்தப் பெண் தான் படத்தைக் கொடுத்துக் கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டேன்.

அவனுக்குப் புரியவில்லை. துக்கம் தான் வந்தது. வெகு நேரம் அவன் அடி விடாமல், "அப்ப அடுத்தாத்துச் சந்துதலாக் கடவா எனக்குத் தெரியவில்லை! அவன் சாடகங்களில் பெண் வேறும் போடும் விஷயம்தான் உனக்குத் தெரியுமோ? ஸ்கத்தில் வேறு எழுதி ஓட்டியிருக்கிறதே!" என்றேன்.

கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டே மைதிவி "கருக்"கென்று சிரித்தான். உமாவும் அவளுடன் சேர்ந்து சிரித்தான். சந்தேகம் தீர்ந்தது. அப்பறம் திரையாவி கொண்டாட்டமாக நடந்தது என்று சேல்வவா யெண்டும்!

காஸ்கேபர்

அவன் கேள்வி!

டாக்டர் (தோயல்களிடம் பித்குருபுக்குக் கொடுத்தது):—இதை மூன்று நாளைக்கு சர்ப்பிடு; உகமாயிவிடும்.

தோயல்கள் (பொய்தது ஆசை):—என் னாய்க, இந்தத் துண்டுக் காலிதந்தை மூன்று நாளைக்கு நான் பண்ணமா சர்ப்பிடுகிறதற்கு? —ஜி. ஜே. மார்டுவெனன்.

மூன்று சகம்!

சகம்:—இது என்ன செட்டியாரே! எந்த கால அளப்பதற்கு மூன்று படிவன் வயத் திருக்கிறீர்கள்?

செட்டியாரே:—ஒரு படி வயதானதற்கும்கூட இன்னொரு படி கொடுக்கிறதற்கும்கூட மூன்று படி நம்ம சொந்த உபயோகத்துக்குச் சரியானவன் அளக்கிறதற்கும்கூட.

—சக. வி. துரைசுவாமி.

படிக்கத் தெரியுமா?

"என்ன ஸார், கவியாசிரிசுகள்?"
"மூன்றும்கூட, ஸார்! என்னுடைய நாய் கரணமுந் போய்விட்டது!"
"பெயர்சரி விளம்பரம் செய்யுங்களுங்கள்!"
"என்னுடைய நாய்க்குப் படிக்கத் தெரியுமே!" —சக. வி. துரை.

ஆச்சரியம்!

பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்றுகொண்டிருந்த சிறுவன் தன் தம்பியைக் காட்டி, "அப்பா, இந்தப் பஸ் பா.த்துக்குப் படித்ததில் ஆச்சரியம் ஏன் போட்டிருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

"இங்கே பஸ் நித்தபடி எப்படி போய் வரும் ஆச்சரியமான விஷயம் என்னதற்கு விக்கத்தான்?" —சக. வி. துரை.

மொடையாது!

தமிழ்நாட்டில் ஒரு நாள் (விட்டை ஒரு மூன்று பாதத்துவிட்டுச் சொந்தக்காரனாய் போகிறது): விட்டை என்ன ஸார், நாற்றம் அடிக்கிறது? ஒருநாள் சாக்கடை அடைத்துக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறதா?

சொந்தக்காரன்:—இருக்காது! இந்த விட்டைக்குச் சாக்கடையே மொடையாகித் துண்டாகிவிட்டது. —சக. வி. துரை.

தெரியவில்லை!

பஸ் நின்றுவிட்டதில் இரண்டே மீனாசுகள் தித் துக்கொண்டிருந்தனர். ஒரு காலி பஸ் வந்து நின்று. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கித் தள்ளி வண்டிக்குள் ஏறினர்.

கண்டக்டர்:—என்னுடைய வண்டிதான் காலியாகிவிட்டிருக்கிறது. எதுக்காரனா இப்படி அவசரப்பட்டு என்மேலே விழறீர்கள்?

மீனாசுகளில் ஒருவர்:—முன்னடி அடிக்க விடுத்த எந்திரம் பறக்கவாவிடுந்தப்பா? திரைமேல் ஏதத் தெரியுமா?

—பஸ். டி. என். தா.க.

இவ்வளும் மோசம்!

காக்க வாய்மையா—மனப்பா, முருங்கைக்காய் ஒரு கட்டு என்மேலே விழ!

விழாமல்:—நாளைக்கும்கூட!

காக்க வாய்மையா:—என்னால் மீனாசுகளால் முத்திர்ப்போய் விடும் மாதிரி இருக்கிறது. நாளை என்மேலே விழ!

விழாமல்:—விடும் மாதிரி இருக்கிறதென்றால் நாளைக்கு நாளை! —பஸ். என். துரைசுவாமி.

நன்ன யோசனை

ஆபீசில் தங்கியிருந்த குமாஸ்தா இப்படி சாஸனக் கண்ட மனோஜை, "என்ன ஓய்! இப்படித் தங்கியிருக்கிறீர்?" என்று கேட்டான்.

குமாஸ்தா:—மன்னிக்கணும்! குமாஸ்தா தென்று என் இராத் தங்கத்ததில் கொடுத்த விட்டை! அதற்குத்தான் இங்கே எந்தத் தங்கத்ததில்.

மனோஜை:—அப்படியானால் நான் மூன்று அத்தக் குமாஸ்தாவையும் ஆரீகக்கு அழைத்து வந்துவிடுவதில்! —சக. ஆர். கவரன்.

கஸ்தி வாரப் பதிப்பு

★

உ.க. 319

வருஷச் சந்தா ... ரூ. 13-0-0

6 மாதச் சந்தா ... ரூ. 8-8-0

தனிப் பிரதி ... அறு 0-6-0

சென்னை 319

வருஷச் சந்தா ... ரூ. 10-4-0

6 மாதச் சந்தா ... ரூ. 8-2-0

தனிப் பிரதி ... அறு 0-3-0

★

மாமனோஜை,

கஸ்தி காரியாலயம், சென்னை

கோபகாபம்

மாது

பொழுது விடிந்தால் திபாவலி. ஏதோ கோபத்தில் சொன்னதற்காக அம்மாவைப் பரிந்து கொண்டு மீனாவை எழுக்கு அனுப்பியிட்டான் காரிகாதன். காண்டலியை காரிகாதனின் மனம் கஷ்டத்தை. அதித்த அவனது தாயார் மீனாவை அழைத்து வர வரவருக்குச் சென்றிருந்தான். ஒவ்வொரு கணமும் தன் தாயையும் மனைவி மீனாவையும் ஆண்டான் எதிர்பார்த்த எங்கித் கோண்டிருந்தான் காரிகாதன்.

★

என்னதான் தன் தாயின்மீது அன்பிருந்தாலும்கூட மீனாவை அவன் ஏதாவது சொல்லியிட்டால் காரிகாதனுக்குப் பிரமாதமாக கோபம் வந்து விடும். அங்கே, அவனுக்கு இன்னொன்றே தெரியாமல் இயற்கைப் பாகை காட்டிய வளர்ந்து பட்டிருந்த கிடக்கும் கோடிப் பொல வளர்ந்திருந்தான் மீனா. வெள்ளைப் பிஞ்சுபோல் தவறாத வெள்ளை வளர்ந்திருந்த அவனது மேனிமேலே ஏதோ ஒரு சத்தி இருந்தது. அவன் கண்டமேலே ஒரு துள்ளம்; பார்வையிலே ஒரு வலிச்சி!

"மென்ன கூடத்த போடி! பூமி அறியும்படி கூடக்கேதே!" என்பான் காரிகாதனின் தாயார்.

மீனா குபிரென்று சிந்தித்துவிடுவான்.

"என்னடி இது. பொம்மனாட்டி. இப்படி எல்லேயாவது சித்திதேவதூட்டோ?" என்று வெட்டுக்கென்ற கேட்டு விடுவான் அவன்.

இப்படியே மீனாவின் ஒவ்வொரு அங்க அணவிலும் ஏதாவது குற்றம் கண்டு பிடிப்பது காரிகாதனின் தாயாகுடைய வேலை; எடுத்ததற் கெல்லாம் அவன்க்கேவி செய்வது மீனாவின் வேலை!

இவ்வாறு மன ஒற்றுமையின்மையே இருவரும் கெடு கார் இருந்து வந்தார்கள். காரிகாதனின் அதுதராமெல்லாம் மீனாவின் பக்கம்தான் இருந்த வந்தது. ஆனாலும் வெளிக்குத் தன் தாயின் பக்கமாகவே பேசுவதுபோல் பாரவரு செய்து வந்தான் காரிகாதன்.

அன்ற வெள்ளிக்கிழமை. ஏதோ எண்ணி மீனா மனச்சொல்லுடன் கிட்ட கார்த்திருத்தான்.

"வெள்ளிக்கிழமைமும் அதுவுமாக எம்மகலி இப்படி முகத்தைத் தாக்கி கொண்டிருந்தால் குடித்தனம் என்னத் திறவாரும்?" என்று கேட்டான் காரிகாதனின் தாயார்.

"உங்கக் குடித்தனம் எங்கேடு கேட்டால் என்னக்கு என்ன!" என்று எரிந்து விழுந்தான் மீனா.

"எல்லாம் அவன் சொடுக்கிற இடம். தேற்ற வந்தவனெல்லாம் என் குடித் தனத்தைப் பற்றி இப்படிச் சொல்லும் படியாதி விட்டது!" என்று வகுத்தப்பட்டான் காரிகாதனின் தாயார்.

இந்தச் சமயத்தில், "அம்மா!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே அவ்ரு வந்தான் காரிகாதன். தன் தாயாரின் சொகல் ததும்பும் முகத்தைப் பார்த்ததும் அவ்ருக்கு ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது.

"மீனா! அம்மாவை என்ன சொன்னாய்! என் இப்படி இருவரும் இடித்து போய் உட்கார்த்திருத்திச்சென்?" என்று கேட்டான்.

"உங்கக் அம்மாவை வாரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பொழுது விடிந்த பொழுது போனால் உங்கள் அம்மாவின் தொல்லைதான் எனக்குப் பெரிய தொல்லைப்பாதி விட்டது!" என்று மீனா அக்கவாய்த்தான்.

அம்மாவின் முகத்தைப் பரிதரபமாகப் பார்த்தான் காரிகாதன்.

"நீவும் உன் மனைவியும் சொகலியமாக இருக்கை; நான் எவ்வொவது போதி தேன்!" என்று சொல்லி அழ ஆரம் பித்த விட்டான் அவன்.

காரிகாதனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. இந்தப் பக்கம் பார்த்தால் பத்து மாதத் தன்னைச் சமத்து பெற்ற தாயார்; அந்தப் பக்கம் பார்த்தால் அருமை மனைவி! வாயா கொடுத்து கொள்வது?

"மீனா! இப்படி வெல்லாம் ஏதாவது பொட்டுக் கொண்டிருப்பதா இருந்தால் உன் பேசாமல் பிந்தகம்போல் விட வேண்டியதான்!" என்றான்.

"அதற்கென்ன நாலைக்க கொண்டு போய் விட்டுவிடுங்களைன்! இங்கே இருக்க யாருக்கு ஆதாயிடுக்கிறது!" என்றுள் மீனா ஆத்திரத்தின்.

★

ஒருக்குத் திரும்பும்போது மீனா தன்னைப் பார்த்த பார்வைபரவாது காசிராதனின் உள்ளத்தை எல்லவெல்ல மீனா செய்தது. தான் ஏதோ பெரிய தவறு செய்துவிட்டுத் திரும்புவதாகவே அவன் நினைத்தான். எங்கு நோக்கினும் மீனாவின் அன்பு நிறைந்த முகம் தோன்றி அவன் மனதை அரித்தது.

காசிராதனின் தாயாருக்கும் இப் பொழுதெல்லாம் வீட்டில் இருப்பே கொள்வதில்லை. அவளுக்கு வீட்டே வெறிச்செய்திருப்பது போலிருந்தது. வெளியில் யா ரா வது புறமுதுகு மனைவியுமாகப் போவதைப்பார்த்துவிட்டால் அவளுடைய மலம் படாடாபாடு பட்டுவிடும். உளியா ஓடோடியும் வந்து தன் மகனைப் பரிதாபத்துடன் பார்ப்பான். காசியில் பூக்காரன் வந்து, "அம்மா, பூ வாங்கியிடுவா!" என்று கேட்பான். "வெண்டாம், அப்பா!" என்று சொல்லும்போது அவளுடைய கண்களில் அகலாமும் அறியாமல் கண்ணீர் கசிந்து விடுகும்.

திபாவளி நெருங்க நெருங்க அவளுடைய வகுத்தம் அளவு கடந்து போயிற்று. நல்ல நாளும் அதுவுமாய்க் குழந்தைகள் இரண்டும் பிரிந்திருக்க வேண்டா மென்று நினைத்தான். ஆகவே, அவள் அன்று தன் மவதைத் துட்பிடுத்திக் கொண்டு, "காலைக்கு காலைக்குப் போய் மிஞ்சவை அழைத்துக் கொண்டு வரலாம் என்றிருக்கிறேன். திபாவளியும் அதுவுமாய் அவள் இல்லாமலிருப்பதால் வீடு வெறிச் செய் திருக்கிறது!" என்றாள்.

"உங்கன் இங்குடம்; நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்!" என்று சமர்த்தாகப் பதிலளித்தான் காசிராதன்.

தாயார் மீனாவிடம் ஒரு லாரம் வரை அவள் தந்தையும் அண்ணாவும் அன்பாக இருந்தார்கள். போகப் போக அவர்கள் அவளை விட சிறம் செய்வதில்லை. தன் தாயார் இருந்திருக்கால், தான் இப்படி விவாதிக்கவன் போல் இந்த வீட்டில்

இருக்க வேண்டி பிராப்தி என்று நினைத்துப் பார்த்த மீனாவின் உள்ளம், அடுத்த கணமே காசிராதனின் தாயாரைப் பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

அவர் தன் தாயாரிடம் வைத்திருக்கும் அன்பு தவறில்லை என்றும், தான்தான் தவறு செய்து விட்டோம் என்றும் நினைத்து அவன் ஏங்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

திடீரென்று அன்று காலையில் காசிராதனின் தாயார் தன்னை அழைத்துக் கொண்டு போக வந்ததும் மீனாவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "மாமரி என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று தண்ணீரும் கம்பலாரும்பாய் அவன் காமக்கரித்தான். காசிராதனின் தாயாரும் நடந்த வற்றை வெல்லாம் மறந்து, அவளை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டாள்.

★

விண்டிச் சத்தத்தைக் கேட்டதும் வாகலுக்கு ஓடி வந்தான் காசிராதன். வண்டியை விட்டு இறங்கிய மீனா தன் கணவனை விழல்கி விடுபாள் போல் பார்த்தாள். காசிராதன் இருவரும் கண்களின் ஸ்தலம் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

திபாவளியன்று காலை கங்காவிடமாம் செய்துவிட்டுப் புத்தப் புது ஆடைகளை

அணிந்து கொண்டு வந்து தன்னை நாமக்கரித்த மகனையும் மருமகனையும் மனமார வாயாச வாழ்த்தினான் காசிராதனின் தாயார். அவர்கள் ஏவாளுடைய உயிரை ஒன்று பட்டதற்கு அபி

ருத்யாகத் தேநீர் வில்பட்டாக்கட்டு பட பட வென்று வெடித்தது!

நீங்கள் மிகவும் விருப்பம் புகையிலை
சிவபுரி புகையிலைதான் !

காற்றுப் புகாதபடி
மீன்காடி வாதியால் செய்
யப்பட்ட சுவை தகடு
சுற்றிய பாக்கெட்டுகளில்
நிடைக்கும்.

- ★ குணம்
- ★ உத்தமம்
- ★ கனப்பீன்மை
- ★ உத்தரவாதம்

எல்லா இடங்களிலும் நிடைக்கும். காதி படிந்து பாக்கெட் ரூ. 1.

தி சிவபுரி புகையிலை விநியோகம்
சிவபுரி : : செம்பரம் (வழி)

உருவங்களுக்கும்
அலகாடிங்களுக்கும்

ஸிரோலின்
'ரோச்'

உலகு புரையும் உபயோகிக்கப்படுவது

கல்கி

ALKI மார்ச் 16, 1947

4 அனா

வெஜிடபிள் கதம்ப ஊறுகாய்

வெண்ணரிக்காய், இஞ்சு, பாவக்காய், கீரைத்தண்டு, வாழைத் தண்டு, கத்தரிக்காய், பச்சை மிளகாய், பச்சை மிளகு — சொல்லும்போதே வாயில் ஜலம் ஊறுகிறது — முதல் பவை சேர்த்து கைடாயல் ஜிஞ்சூமிருகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாய்க்கு யெரு ஜோர் உடம்பிற்கு பரமகூடம். இன்றே உங்கள் தேவைக்கு எழுதவும். இரு வசங்களில் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பவர்கள் :

டி. எஸ். ஆர். & கோ.,
வாணா தீவிய வியாபாரிகள்
கும்பகோணம்

மதுரை விடி. என். கோர் :

மெஸர்ஸ். புஷ்பகணம் ஸ்டோர்ஸ்
வைபவர்டீஸ் ரோடு, திருவள்ளூர்

கோயமுத்தூருக்கும் பாக்கலாருக்கும்
சேரம் எழுதி :

B. பாண்டிடார்.

வைபவர்டீஸ் தெரு, கோயமுத்தூர்

கேர் வகிடானுதும் சரி, கோணல் வகிடானுதும் சரி, வாரி எடுத்து இனம்பொரு வடிவாகக் கட்டினுதும் சரி — கூத்தலை எவ்வதமாக ஜோடித் தபோதினும். தலை சிறந்த கூத்தலில் வாரம். இச்சிக்காரக் கட்டுகளை வாரம் கோடுக்க மாட்டா, ஆகையால் கோவர்த்தினியைக் கொண்டு கூத்தலையும் கூத்தலழகையும் இப்போதே பெருக்கிக் கொள்ளுங்கள். தலைவையித விற்பாய் வலங்கரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

அழகு என்பது உடன் பிறந்ததே. ஆனால் கூத்தலழகை கப்பா வாராக அமைவாவிடும். கோவர்த்தினியால் உட்டுவதே.

கவனக்குறைவாயோ அல்லது வேறு காரணத்தாலோ இழந்த கூத்தலுக்குப் பதில் இனல் கூத்தலைப் பெறுங்கள். சிறு வயது முதல் கோவர்த்தினியை உபயோகிப்பதால், கூத்தல் ஆரோக்யத்தையும் அழகையும் தவருமல் ஈடுபடுகே அடைவார்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூத்தலைப் பாதுகாப்பது, கிருத்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விசை அணு 12.

(மேற் கொடி வேற)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்
போலினை வாங்கி மோம் போலினை
"கோவர்த்தினி, தேவர்த்தினி, நாயகனாலை"
கேர போலினைக் கவனித்து வாங்குங்கள்.

தயாரிப்பவர்கள் :

தென் இந்திய நாயகனாலை,
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் மதுரை - துத்துக்குடி - அம்பாரமுத்திரம்

5,00,000 துத்தும் கழிச்சு. நம்பி 80 னை துத்தும்.

வெகுடைபு திரைகளை நூல்கள்: ஒத்தத அக், இடம்பு, அக், மலிவாக் தொகுக்கேற்ற
கொள் அக், மிக் தொகுக்கேற்ற சின் அக், மறுக்கேற்றிய அக்.

நாங்கள் வங்கி செலவு: கைத்தறி, இலத்திரத் தறி, பின்னல் தறிவென்கு வேண்டிய
காரிகை அக்கம், இலத்திர தொகுக்கேற்ற காரிப்பு அக்கம் கைத்த செலுப்பில்,
கானகான் முதலியவைகளுக்கு கேற்ற டைக்கு இடம்பு, அக்கம், மற்றும் பின்னல்
இலத்திர தொகுக்கேற்ற மிகுதுவாய் கை அக்கம் கைகள் எடுப்போ பருத்தி அக்கம்
இறக்குமதியாகும் அக்கமில் பைக் கைகள் கைகளிலும் கேத்தி பெற்றவை, நாங்கள்
அற்பாயத்த தயிர் தேர்வதிலும், ஐக்கிய மாகாண கரீகார் தங்கள் அறிக்கையில்,
இத்தியாயினே அற்பாயதில் அக்கமில் கைகள் அக்கம் மிகுதுத் தங்கையும்கூடும் கைகள்
திறக்கும் திறத்திலும், அபுத்தத்திறத்திலும் மிகத் தேற்றவை வேண்டும், கைகள் தொகுத்
தொழுகாவிலும் மிகும்புலதாகவும் உறுதியாகும்.

தற்போது அக் விதிலாகும் கட்டுப்பாடு செல்லப்படுத்தினதாக, அக் தேவையான
கைகள் தங்கள் மாகாணம் அக்கது கைகளை டெக்ஸ்டைல் கைக்கோல் அக்கார்
வெகுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாணேஜர்கள்: ஏ. டி. எம். ஹார்வி லிமிடெட்.

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைவர் ஆரீக் "இந்தியன் பாங்க் ரிச்டிகன்" டைக்கு பீச் கோடு, மதராஸ்
கோடக் ஆரீக்கம்: எல்பின்கோட், திருவங்கிக்கோணி, மயங்கு கோடு,
மலினாப்பூர், திரைகராயநகர், புரகனாக்கம், எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்,
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வரலாறு வாக்களிக்கப்பட்ட ஏனதனம்	ரூ. 71,10,900
செலுத்தப்பட்ட ஏனதனம்	ரூ. 51,67,808
செலுத்தி	ரூ. 81,50,000

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கிலின் எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தேரித்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால் அய்யர், செக்ரடரி

ஒடி மொலோன் "நான்கு பருவங்கள்".....என்றே
அதன் குறையம்—என்றே அழைக்கம்! ~~கலப்பினத்~~
~~திரத்திலேயே நான் முழுதும் கீழ்க்கும் புதுமைமயங்கி~~
~~கொண்டே...~~ ~~புதுமைமயங்கிய மிருதுத்தாவழும்,~~
~~கேர்த்தியும் கேர்த்தியான தன்மைமயுடன் தேகத்தை~~
~~மழுப்பித்த சோட்டுகொது!~~

**"நான்கு"
பருவங்கள்**
ஒ - டி - கொலோன்
டால்க்

டி. எ. டெய்லர் & கம்பெனி (மதராஸ்) லிமிடெட்,
100, அரமங்கனாத்த தெரு, ஜி.டி., மதராஸ்.